சர்வஞ்ஞத்தன்மை சித்தியாதாகலின், சர்வஞ்ஞத்தன்மையைப் பெறுதற்பொருட்டுப் புத்திவாசனையையும் அஞ்ஞானத்திற்குவிசேஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்றிவ்வாறு கூறுவாராயின், அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அஞ்ஞானத்தின்கண் உள்ள சத்துவ அம்சத்தின் எல்லாவற்றையும் கோசரிக்கும் விருத்தியினுலேயே சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் இலாபமிருத்தலால் புத்திவாசனையை அஞ்ஞானத்திற்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளுதல் நிஷ்பலமாம். அஞ்ஞானத்திலுள்ள சத்துவாம்சத்தின் விருத்தியினுலேயே சர்வஞ்ஞத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. புத்திவாசனையினுல் சர்வஞ்ஞத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. ஏனெனின் ஒவ்வொரு புத்திவாசனைக்குமோ சகல பதார்த்தங்களையும் கோசரிக்குந்தன்மை சம்பவியாது. சர்வஞ்ஞத்தன்மையை அடைதற்பொருட்டுச் சகலவாசனைகளையும் அஞ்ஞானத்திற்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளுதல்வேண்டும். பிரளயகாலமின்றி ஏககாலத்திற் சர்வ வாசனைகளும் இருத்தல் சம்பவியாதாகலின், சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் சித்தி வாசனையினுலுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்ருல் புத்திவாசனையோடுகூடிய அஞ்ஞானம் ஈசுவரனது உபாதியாமென்னும் இரண்டாவது பக்ஷமும் சம்பவியாது. கேவலவாசனை ஈசுவரனுக்கு உபாதியாமென்பது மூன்ருவது பக்ஷமாம். என்ருலும் இதனைக் கேட்கவேண்டும் :—ஒவ்வொரு வாசனைகளிலுமுள்ள பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனு? அல்லது சகல வாசனைகளிலுமுள்ள ஒரு பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனு? முதற்பக்ஷத்தைக் கூறின், ஜீவர்கள்தோறும் புத்தியின்வாசனை அநந்தமாயிருத்தலின், அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்ப ஈசுவரனும் அநந்தராவர். ஒவ்வொரு வாசனைக்கும் அற்பத்தைக் கோசரிக்குந்தன்மை யிருத்தலால் அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்ப வடிவ அநந்த ஈசுவரர்களும் அற்பஞ்ஞரேயாவர். சகல வாசனைகளிலும் ஒரு பிரதிபிம்ப முளதெனக் கொள்ளின், சகல வாசனைகளும் பிரளயமின்றி ஏககாலத் தொன்ருயிருப்ப தில்லை. அநேக உபாதியில் அநேக பிரதிபிம்பமே உண்டாகின்றன. ஆதலால் சர்வ வாசனைகளிலும் ஒரு பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. இவ்வாற்ருல் கேவல அஞ்ஞானமே ஈசுவரனுக்கு உபாதியாம். வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் சித்திரதீபத்தில் வாசனைக்கு நிஷ்பலம் அநுசரித்திருக்கின்றனர்.

௧௯௮. வித்தியாரணியசுவாமி கூறிய ஆநந்தமயகோசத்தினது ஈசுவரத்தன்மையின் கண்டநம்.

ஆநந்தமயகோசத்திறகு ஈசுவரத்தன்மையைக் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் ஸ்தூலாவஸ்தைவிசிஷ்டப்பிரதிபிம்பத்தோடுகூடிய அந்தக்கரணத்தைவிஞ்ஞானமயமென்பர். விஞ்ஞானமய ஜீவனே சுழுத்திகாலத்தில் சூக்ஷ்ம வடிவமாகவும் ஒடுங்கி ஆநந்தமய னெனப்படுகின்றான். அவனை ஈசுவரனெனக் கொள்ளின் ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் அந்தக்கரணத்தின் ஒடுக்க அவஸ்தையாகிய ஆநந்தமயனது அபாவத்தால்ஈசுவரனது அபாவம் உண்டாதல் வேண்டும். அநந்த புருஷர்களது சுழுத்தியில் அநந்த ஈசுவரர்கள் உண்டாதல்வேண்டும். ஜீவனுக்குப் பஞ்சகோசத்தை எல்லா நூலாசிரியர்களும் கூறியிருக்கின்றனர். பஞ்சகோச விவேகத்தில் வித்தியாரணியசுவாமி தாமும் ஜீவனுக்குப்பஞ்சகோசத்தைக்கூறியிருக்கின்றனர். ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சகலவசனங்களும் அசங்கதமாகும். ஆதலால் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சம்பவியாது.

௧௯௯. மாண்டூக்கிய உபநிஷத்தில் கூறிய ஆநந்தமயனது சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் அபிப்பிராயம்.

மாண்டூக்கிய உபநிஷத்தில் ஆநந்தமயனுக்குச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை சர்வேசுவரத்தன்மை கூறியிருக்கின்றது. அதனாலும் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. ஏனெனின் மாண்டூக்கியத்தில் இப் பொருளுளது:—விசுவ தைஜஸ பிராஞ்ஞபேதத்தால் ஜீவனுக்கு மூன்று சொரூப முண்டு. விராட்டு, இரணியகருப்ப, அவ்வியாகிருத பேதத்தால் ஈசுவரனுக்கும் மூன்றுபேத முண்டு. இரணியகருப்பனுக்கு ஜீவத்தன்மை சகல உபநிஷத்துக்களிலும் பிரசித்தமாம். இரணியகருப்ப வடிவத்தின் அடைவிற்கு ஏதுவாகிய உபாசனை உபநிஷதத்திற் பிரசித்தம். உபநிஷத உபாசனை செய்பவனாகிய ஜீவனே கற்பாந்தரத்தில் இரணியகருப்ப பதவியை அடைகின்றான். அங்ஙனமே விராட்டுத் தன்மையினது அடைவின் உபாசனையினால் கற்பாந்தரத்தில் ஜீவனுக்கே விராட்டு வடிவத்தின்

அடைவு உண்டாகின்றது. இரணியகருப்பனது ஐசுவரியத்தினும்
விராட்டின் ஐசுவரியம் குறைந்ததாம். ஈசுவரனது ஐசுவரியம் எல்
லாவற்றினும் உயர்ந்ததாம். அதனிடத்துத் தாழ்ந்த ஐசுவரியம்
சம்பவியாது. அங்ஙனமே இரணியகருப்பனது புத்திரர் விராட்டா
வர். அவருக்குப் பசிதாகங்களின் வாதை உண்டாகின்றதென்னும்
கதை புராணங்களிற் பிரசித்தமாம். ஆதலால் இரணியகருப்பனுக்
கும் விராட்டிற்கும் ஈசுவரத்தன்மையைக் கூறுதல்சம்பவியாது, அங்
ஙனமாயினும், சத்தியலோக வாசியாய்ச் சூக்ஷ்மசமஷ்டியின் அபி
மானிசுகபோக்தாவாகிய இரணியகருப்பனே ஜீவனுவன். ஸ்தூலசம
ஷ்டியின் அபிமானி விராட்டுஜீவனுவன். சூக்ஷ்மப் பிரபஞ்சத்தைப்
பிரேரிக்கும் அந்தரியாமியும் இரணியகருப்பனென்னும் சொல்லிற்குப்
பொருளாவர். அங்ஙனமே ஸ்தூலப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரேரிக்கும்
அந்தரியாமி விராட்டென்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருளாவர். சேதனப்
பிரதிபிம்ப கர்ப்ப அஞ்ஞானவடிவ அவ்வியாகிருதமே சூக்ஷ்மசிரு
ஷ்டிகாலத்தில் அதனைப் பிரேரிப்பதாகும்போது இரணியகருப்ப
னென்னும் பெயருடையதாகின்றது. ஸ்தூல சிருஷ்டி காலத்
தில் அதனைப் பிரேரிப்பதாகும்போது விராட்டென்னும் பெய
ருடையதாகின்றது. இவ்வாறு ஜீவனிடத்திலும் ஈசுவரனிடத்தி
லும் இரணியகருப்பன் விராட்டென்னும் சொற்களின் பிரவிரு
த்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் ஸ்தூல சூக்ஷ்மங்களின் அபிமானி
களாகிய ஜீவரிடத்திலோ விராட்டு, இரணியகருப்ப னென்னும்
சொற்களின் சக்திவிருத்தி இருக்கின்றது. இருவகைப் பிரபஞ்ச
த்தையும் பிரேரிக்கும் ஈசுவரனிடத்து அச்சப்தங்களின் கௌணி
விருத்தி யிருக்கின்றது. எங்ஙனம் ஜீவவடிவ இரணியகருப்பனுக்
கும் விராட்டிற்கும் தனதெனுந் தன்மைச் சம்பந்தம் ஸ்தூல
சூக்ஷ்மப் பிரபஞ்சத்தோடு இருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே ஈசுவர
னுக்கும் சூக்ஷ்ம ஸ்தூலப் பிரபஞ்சத்தோடு பிரேரிக்கப்படுந்தன்
மைச சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் சூக்ஷ்மசிருட்டி சம்பந்த
முடைமை வடிவ இரணியகருப்பனிடத்துள்ள குணத்தின் யோகத்
தால் ஈசுவரனிடத்து இரணியகருப்ப சப்தத்திற்குக் கௌணிவிரு
த்தி இருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஸ்தூலசிருஷ்டி சம்பந்த முடை
மை வடிவ விராட்டின்கண் உள்ள குணத்தின் யோகத்தால்
ஈசுவரனிடத்து விராட் சப்தத்திற்குக் கௌணிவிருத்தி இருக்
கின்றது. இவ்வாற்றால் இரணியகருப்ப விராட் சப்தங்களுக்கு

ஜீவேசுவரர் இருவர்களும் பொருளாவர். எந்தப் பிரசங்கத்தில் எந்த அர்த்தம் சம்பவிக்கின்றதோ அதனைக் கொள்ளவேண்டும். குரு சம்பிரதாயமின்றி வேதாந்தநூலைப் பார்ப்பாராயின், அவர்களுக்கு முற்கூறிய வியவஸ்தையின் உணர்ச்சி உண்டாகாது. ஆதலால் இரணியகருப்ப விராட்டென்னும் சொற்களால் சிலவிடத்து ஜீவனும் சிலவிடத்து ஈசுவரனும் சம்பவித்தலைக் கண்டு மோகத்தை அடைகின்றார்கள். மாண்டூக்கிய உபநிஷதத்தில் மூவகைச் சீவர்களையும் மூவகை ஈசுவரனோடு அபேதமாகச் சிந்தித்தல் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. எந்த மந்தபுத்தியுள்ள புருஷனுக்கு மகாவாக்கிய விசாரத்தால் தத்துவசாக்ஷாத்கார முண்டாகவில்லையோ, அவனுக்குப் பிரணவ சிந்தனம் மாண்டூக்கியத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் கிரமம் விசாரசாகரத்தின் ஐந்தாவது தரங்கத்தில் விளக்கமா யிருக்கின்றது. ஆண்டு விசுவனுக்கும் விராட்டிற்கும், தைஜசனுக்கும் இரணியகருப்பனுக்கும், அங்ஙனமே பிராஞ்ஞனுக்கும் ஈசுவரனுக்கும் அபேத சிந்தனம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் ஈசுவரனது தர்மமாகிய சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியன பிராஞ்ஞவடிவ ஆநந்தமயனிடத்து அபேத சிந்தனத்தின் பொருட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மையின் அபிப்பிராயத்தாற் கூறியதன்று. அங்ஙனமே விசுவவிராட்டுகளின் அபேத சிந்தனத்தின்பொருட்டு வைசுவானரனுக்குப் பத்தொன்பது முகங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பதினான்கு திரிபுடி ஐந்து பிராணன் என்னும் இப்பத்தொன்பதும் விசுவனுக்குப் போகசாதனமா யிருத்தலின் விசுவனது முகங்களாம். வைசுவானரன் ஈசுவரனாவன். அவனுக்குப் போகமுண்டாகாது. ஆதலால் விசுவவிராட்டுகளின் அபேத சிந்தனத்தின் பொருட்டே விசுவனது போகசாதன பதார்த்தங்களை வைசுவானரனது போகசாதனமாகக் கூறியதாம். விராட்டை வைசுவானர னென்பர். மாண்டூக்கிய வசநத்திற்கு அபேத சிந்தனத்திற் தாற்பரியமாம். வஸ்துவின் சொரூபத்தை அநுசரித்தே சிந்தன முண்டாமென்னும் நியமமில்லை; வேறு வடிவத்தானும் சிந்தனமுண்டாம். இவ்வர்த்தமும் விசாரசாகரத்தில் விளக்கமாயுளது. ஆதலால் மாண்டூக்கிய வசனத்தினால். ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை.

தன்மையில் வித்தியாரணிய சுவாமிகளுக்குத் தாற்பரியமில்லாமை.

வித்தியாரணிய சுவாமிகளும் பிரஹ்மாநந்தமென்னும் கிரந்தத்தில் ஜீவனது அவஸ்தாவிசேஷம் ஆநந்தமயகோசமாம் என்று எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் போகத்தைத் தரும் கர்மசமுதாயத்திற்கு நாசமுண்டாக, நித்திரை வடிவமாக ஒடுங்கிய அந்தக்கரணத்திற்குப் போகத்தைத் தரும் கர்மத்தின் வசத்தால் ஜாக்கிரத்தில் கனத்தன்மை உண்டாகின்றது. அதனை விஞ்ஞானமயமென்பர். அவ்விஞ்ஞானமயமே சுழுத்தியில் ஒடுங்கிய அவஸ்தையுடைய அந்தக்கரணவடிவ உபாதியின் சம்பந்தத்தால் ஆநந்தமய மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் விஞ்ஞானமயனது அவஸ்தாவிசேஷமே ஆநந்தமயனெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் வித்தியாரணிய சுவாமிக்கும் ஆநந்தமய கோசத்தில் ஜீவத்தன்மையே இஷ்டமாம். விலக்ஷண மான எழுத்தைக் கண்டும், பரம்பரை வசனத்தில் பரம்பரையாகவும் "ஐந்து விவேகமும் ஐந்து தீபமுமோ வித்தியாரணியராற் செய்யப்பட்டதாம். ஐந்து ஆநந்தம் பாரதிதீர்த்தராற் செய்யப்பட்டதா" மென்றும் கூறுகின்றனர். என்றாலும் ஒரே கிரந்தத்தில் முன்னுக்குப் பின் விரோதம் சம்பவியாது. ஆதலால் பஞ்சதசி என்னும் நூலில் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சொல்வது கருத்தன்று. சித்திரதீபத்தில் அவருக்கு ஈசுவரத்தன்மை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது மாண்டூக்கிய வசனத்தைப்போலச் சிந்திக்கத்தக்க ஈசுவர அபேதத்தில் தாற்பரியமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மையில் வித்தியாரணிய சுவாமிக்குத் தாற்பரியமில்லை. இவ்வாற்றால் வித்தியாரணியசுவாமியானவர் சேதனத்திற்கு நான்குபேதம் சித்திரதீபத்திற் சொல்லியிருக்கின்றார்.

உ௦௧. சேதனத்தின் மூன்றுபேதங்களை வித்தியாரணிய சுவாமியோடு எல்லோரும் அங்கீகரித்தல்.

இங்ஙனமாயினும், திருக்குத்திருசியவிவேகமென்னும் நூலில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் கூடஸ்தனுக்கு ஜீவனிடத்து அடக்கம் எழுதி இருக்கின்றனர். என்றாலும் பாரமார்த்திகம் வியா

வகாரிகம் பிராதிபாஸிகம் என்னும் பேதத்தால் ஜீவன் மூன்று விதமாவன்; ஸ்தூல சூக்ஷ்மபேத மிரண்டின் அவச்சின்ன கூடஸ்த சேதனம் பாரமார்த்திக ஜீவனாவன். அவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய அபேதமுண்டு. மாயையினால் ஆவரிக்கப்பட்ட கூடஸ்த னிடத்துக் கற்பித அந்தக்கரணத்தில் சிதாபாசன் இருக்கின்றான். அவன் தேகமிரண்டில் அபிமானத்தைச்செய்யும் வியாவகாரிக ஜீவ னாவன். பிரஹ்ம ஞானத்திற்குமுன் அவனுக்குப் பாதமுண்டாகிற தில்லை; ஆகலின் வியாவகாரிகனாவன். நித்திரைவடிவ மாயை யினால் ஆவரிக்கப்பட்ட வியாவகாரிக ஜீவவடிவ அதிஷ்டானத் திற் கற்பிதன் பிராதிபாஸிக ஜீவனாவன். சொப்பனாவஸ்தையில் பிராதிபாஸிகப் பிரபஞ்சத்தை யான் எனதென்று அபிமானிப் பவன் பிராதிபாஸிக ஜீவனாவன். பிரஹ்மஞான மின்றியே ஜாக் கிரப் பிரபஞ்சத்தின் போதத்தினால் பிராதிபாஸிகப் பிரபஞ்சத் தின் நிவிருத்திகாலத்தில், வியாவகாரிக ஜீவனது போதத்தால் பிராதிபாஸிக ஜீவனது நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கூடஸ்தனுக்கு ஜீவனிடத்து அந்தர்ப்பாவ(அடக்க)மிருக்கின்றது. ஆதலால் ஜீவன் ஈசுவரன் சுத்தசேதன மென்னும் பேதத்தால் மூவகைச் சேதனமுண்டு. இப்பக்ஷமே எல்லோருக்கும் சம்மத மாம்; வார்த்திக வசனத்திற்கும் அநுகூலமாம்.

உ0உ. ஜீவனுக்கு மோக்ஷதசையில் முற்கூறிய பக்ஷங்களில் சுத்தப்பிரஹ்மத்தோடும், விவரணபக்ஷத்தில்ஈசுவரனோடும்அபேதமுண்டெனல்.

முற்கூறிய சகலபக்ஷங்களிலும் ஜீவனைப்போல ஈசுவரனும் பிரதிபிம்ப வடிவமாவன். ஆதலால் ஈசுவரனோடு மோக்ஷதசையில் ஜீவனுக்கு அபேதம் இவர்கள் மதத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெ னின் உபாதியின் நீக்கத்தால் ஒரு பிரதிபிம்பத்திற்கு வேறு பிரதி பிம்பத்தோடு அபேதம் அநுபவகோசர மன்று. ஆனால் பிம்பத் தோடு தான் அபேதமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சுத்தசேதனத் தோடுதான் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவனுக்கு மோக்ஷத்தில் அபேதம் உண்டாகின்றது. விவரணகாரர் மதத்தில் பிம்பசேதனம் ஈசுவர னாவன். அவர் மதத்தில் ஈசுவரனோடுதான் ஜீவனுக்கு அபேதமுண் டாகின்றது.

சித்தாந்தத்தில் பிரக்கிரியையின் பேதம்.

௨௦௯. விவரணகாரர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்ப ஜீவனையும் பிம்ப ஈசுவரனையும் நிரூபித்தல்.

விவரணகாரர் மதத்தில் ஜீவேசுவரர்களது உபாதி அஞ்ஞானம் ஒன்றே. அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும், பிம்பம் ஈசுவரனுமாவர். யாண்டுக் கண்ணாடியில் முகத்தின் பிரதிபிம்பம் தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டுக் கண்ணாடியில் முகத்தின் சாயையில்லை. கண்ணாடியில் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியில்லை. அங்ஙனமே வியாவகாரிகப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியுமில்லை. ஆனால் கண்ணாடியைக் கோசரிக்கும் சாக்ஷுஷவிருத்தி கண்ணாடியினால் தடுக்கப்பட்டதாய்க் கழுத்திலுள்ள முகத்தினையே விஷயஞ் செய்கின்றது. இவ்வாற்றால் கழுத்தின்பேரிலுள்ள முகத்திலேயே பிம்பப்பிரதிபிம்பத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அந்தக் கழுத்திலுள்ள முகம் சத்தியமாம். ஆதலால் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களின் சொரூபமும் கழுத்திலுள்ளமுகவடிவமாயிருத்தலின் சத்தியமாம். ஆனால் கழுத்திலுள்ள முகத்தில் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைத் தர்மங்கள் மித்தையாம். அநிர்வசநீய மித்தையான பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைகளின் அதிஷ்டானம் முகமாம். இவ்வாற்றால் பிம்பத்தினைப்போலப் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபமும் சத்தியமாயிருத்தலின், தர்ப்பணஸ்தானத்திலுள்ள அஞ்ஞானத்தின் சந்நிதானத்தால் சுத்தசேதனத்தில் பிம்பஸ்தானத்திலுள்ள ஈசுவரனைப் போல பிரதிபிம்பஸ்தானத்திலுள்ள ஜீவனது சொரூபமும் சத்தியமாம். ஆதலால் மகாவாக்கியங்களில் முக்கிய சமாநாதிகரணம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் பிம்பத்தன்மை வடிவ ஈசுவரத்தன்மையும், பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களும் மித்தையாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம் சுத்தசேதனமாம். முற்கூறியபடி ஜீவேசுவரர்களது உபாதி அஞ்ஞானம் ஒன்றாமாகலின், இரண்டற்கும் அஞ்ஞத்துவமேனும் சர்வஞ்ஞத்துவமேனு முண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும், கண்ணாடி முதலிய உபாதியின் இலகுத்தன்மை பீதத்தன்மை முதலிய தர்மங்களின் ஆரோபம் பிரதிபிம்பத்தில் உண்டாகின்றது; பிம்பத்தினில்லை. ஆதலால் ஆவரணசுபாவ அஞ்ஞானத்தாலாகிய அற்பஞ்ஞத்

தன்மை ஜீவனிடத்தில் இருக்கின்றது. பிம்புவடிவ ஈசுவரனிடத்துச் சொரூபப் பிரகாசத்தினால் சர்வஞ்ஞத்துவ மிருக்கின்றது. பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களுக்கு முற்கூறியபடி அபேதமிருக்கின்றதாகலின், பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் தீர்மங்களுக்குப் பேதங் கூறுதல சம்பவியாது. பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களுக்குப் பேதமிருக்குமாயின் முற்கூறிய வியவஸ்தைசம்பவிக்கும். அங்ஙனமாயினும், கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மைவடிவ பிம்பப் பிரதிபிம்பத்தன்மைகளின் பிரமம் கழுத்திலுள்ள முகத்திலுண்டாகின்றது. பிரமத்தாற் சித்தித்த பிரதிபிம்பத்தன்மையின் அபேக்ஷையால் பிம்பத்தன்மை வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒருமுகத்தில் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மை என்னு மிரண்டும் ஆரோபிதமாம். அங்ஙனமே ஒரேமுகத்தில் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவத்தால் தர்மியினது பேதத்தின் பிரமமுண்டாகின்றது. பிராந்தியினால் தோற்றும் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் பேதம் யாதோ, அதனால் முற்கூறிய வியவஸ்தை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் விவரணகாரர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும், பிம்பசேதனம் ஈசுவரனுமாவர். அஞ்ஞானம் அநிர்வசநீயமாம். ஆதலால் அஞ்ஞான மிருக்குங்காலத்தினும், அஞ்ஞானத்திற்குப் பரமார்த்தமாக அபாவ மிருத்தலின், பிம்பப் பிரதிபிம்பவடிவ சேதனமே பரமார்த்தமாகச் சுத்தசேதனமாம் ஆதலால் ஈசுவரத்தன்மையின் அடைவும் சுத்தத்தின் அடைவேயாம்.

௨௦௪. அவச்சேதவாதியினால் ஆபாசவாதத்தின் கண்டநமும் தனது மதத்தின் நிரூபணமும்.

ஓர் ஆசாரியர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—அந்தக்கரண அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனும், அந்தக்கரணத்தினால் அநவச்சின்ன சேதனம் ஈசுவரனுமாவர். உருவமின்றிய சேதனத்திற்குப் பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. கிணறு தடாகமுதலிய ஜலங்களிலுள்ள ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை விசாலத்தன்மைகள் இல்லாதிருக்க "நீல வாகாயம், விசால வாகாயம்" என்று தோற்றுகின்றது. ஆதலால் விசாலத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஆரோபித நீலத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஆகாயத்தின் பிரதிபிம்பமென்று கொள்ளுதல் வேண்டும்; ஆகாயத்தில் உருவமில்லை. ஆதலால் உருவமின்றியதற்கும் பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்கின்றது. என்றாலும் ஆகாயத்திலும் பிரா

ந்தியினுற் சித்தித்த ஆரோபித நீலவுருவ மிருக்கின்றது. சேதன
த்தில் ஆரோபித வுருவத்திற்கும் அபாவமிருத்தலின் அதன் பிரதி
பிம்பம் சம்பவியாது. எந்தப் பதார்த்தத்தில் ஆரோபித அல்லது
அநாரோபித உருவம் உளதாகின்றதோ, அதன் பிரதிபிம்பம் உண்
டாம். முற்றும் உருவமின்றியதின் பிரதிபிம்பம் உண்டாகாது.
உபாதியின்றியதன் கண்ணே முற்றும் பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது.
ஏனெனின் சொரூபமுடைய கண்ணடி முதலியவற்றிற்றான் பிரதி
பிம்பத்தைக் கண்டிருக்கின்றோம். ஆதலால் உருவமின்றிய அந்தக்
கரணத்திலேனும், உருவமின்றிய அவித்தையிலேனும் உருவமின்
றியசேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. உருவமின்றிய சப்தத்
திற்கு உருவமின்றிய ஆகாயத்தில் எங்ஙனம் பிரதித்தொனி வடி
வப் பிரதிபிம்பத்தைக் கூறுகின்றனரோ அதுவும் அசங்கதமாம்.
ஏனெனின் முற்கூறியபடி ஆகாயம் உருவமின்றிய தன்று. ஆகாய
த்தில் உண்டாகும் பிரதித்தொனி சப்தததின் பிரதிபிம்ப மன்று.
ஏனெனின் பிரதித்தொனியினைச் சப்தத்தின் பிரதிபிம்பமெனக்
கொள்ளின், ஆகாயத்தின் கண்ணுள்ள சப்தத்திற்கு அபாவமுண்
டாகும். பேரி, தண்டமுதலியவற்றின் சையோகத்தால் பார்த்திவ
சப்த முண்டாகின்றது. அந்தப் பார்த்திவ சப்தத்தினுல் அதன்
எதிர்முகதேசத்தில் பாஷாணமுதலியவற்று லவச்சின்ன ஆகாயத்
தில் பிரதித்தொனிவடிவ சப்த முண்டாகின்றது. அந்தப் பிரதித்
தொனியாகியசப்தத்திற்குப் பார்த்திவ சப்தம் நிமித்தகாரணமாம்.
ஆதலால் பார்த்திவத்தொனிக்குச் சமானமாகவே பிரதித்தொனி
உண்டாகின்றது. பிரதித்தொனியினைச சப்தத்தின் பிரதிபிம்பமா
கக்கொள்ளின், பிரதிபிம்பத்தை அநிர்வசநீயமாகக் கொண்டிருக்
கின்றனா; விவரணகாரரை அநுசரித்தவர் பிம்ப சொரூபத்தையே
பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர்; இவ்விரண்டு மதங்களி
லும் ஆகாயத்தின் குணம் பிரதித்தொனியாகாது. ஏனெனின்
வியாவகாரிக ஆகாயத்தின் குணம் பிராதிபாஸிக மாகாது. ஆதலால்
அநிர்வசநீயப பிரதிபிம்ப வாதத்தில் பிரதித்தொனியைப் பார்த்
திவசப்தத்தின் பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டு ஆகாயத்தின் குண
மெனக் கூறுதல் சம்பவியாது. பிம்பப் பிரதிபிம்பத்தின் அபேத
வாதத்தில் பார்த்திவசப்தத்தின் பிரதிபிம்பவ்டிவப் பிரதித்தொனி
க்குத் தனது பிம்பத்தோடு அபேத மிருத்தலால், பிருதிவியின்
குணம் பிரதித்தொனியாகும். ஆதலால் பிரதித்தொனியைச் சப்த

த்தின் பிரதிபிம்பமெனக் கொள்ளின், எவ்வாற்றாலும் ஆகாயத்தின் குணம் பிரதித்தொனியாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. பிரதித் தொனிக்குப் பின்னமான சப்தம், பிருதிவி ஜல அக்கினி வாயுக்களுக் கிருக்கின்றது. ஆகாயத்தில் வேறுவிதமான சப்தமில்லை. ஆதலால் சப்தமின்றியதே ஆகாசமாகும். சப்தமின்றியது ஆகாயமென்னும் மதம் அசாஸ்திரீயமாம். பூதவிவேகத்தில் வித்தியாரணியசுவாமி இங்ஙனம் கூறியிருக்கின்றனர் :—கடகட என்னும் சப்தம் பிருதிவியினதாம்; சுளசுள என்னும் சப்தம் ஜலத்தினதாம்; புகுபுகு என்னும் சப்தம் அக்கினியினதாம்; சீர்சீர் என்னும் சப்தம் வாயுவினதாம்; பிரதித்தொனியாகிய சத்தம் ஆகாயத்தினதாம். அங்ஙனமே அந்நிய நூலாசிரியர்களும் ஆகாயத்தின் குணமே பிரதித்தொனி ம ஸ் று கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலால் சப்தத்தின் பிரதிபிம்பம் பிரதித்தொனி யன்று; ஆனால் ஆகாயத்தின் சுவதந்திர சப்தம் பிரதித்தொனியாம். அதன் உபாதானகாரணம் ஆகாயமாம். பேரிமுதலியவற்றில் எந்தப் பார்த்திவத்தொனி உண்டாகின்றதோ, அது பிரதித்தொனியின் நிமித்தகாரணமாம். ஆதலால் உருவமின்றிய பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. பிரதிபிம்பவாதியானவர், "கிணறு முதலியவற்றின் ஆகாயத்தில் விசாலமுடையது ஆகாசம் என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. கிணற்றிடத்தில் ஆகாயத்தின் விசாலத்தன்மையில்லை. ஆதலால் பாகிய தேசத்திலுள்ள உருவமின்றிய விசால ஆகாயத்தின் பிரதிபிம்பம் கூபஜலத்தில் உண்டாகுதலின் உருவமின்றிய சேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்கு" மென்றிவ்வாறு கூறுவாராயின், அங்ஙனமாயினும் உருவமுடைய உபாதியிற்றான் பிரதிபிம்ப முண்டாகும். உருவமின்றிய உபாதியில் பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆகாயத்தினது பிரதிபிம்பத்தின் உபாதி கூபஜலமாம். அதனிட்டத்து உருவமிருக்கின்றது. அவித்தை அந்தக்கரண முதலியன உருவமின்றியனவாம். அவற்றில் சேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. ஆதலால் அந்தக்கரணாவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனாவன். அந்தக்கரண அநவச்சின்ன சேதனம் ஈசுவரனாவன்.

௨௦௫. அவச்சேதவாதத்தின் கூற்று.

அல்லது அவித்தை அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனும், மாயை அவச்சின்ன சேதனம் ஈசுவரனுமாவர்.

௨௦௬. அந்தக்கரண அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவன், அநவச்சின்னசேதனம் ஈசுவரன் என்னும் பக்ஷத்தின் கண்டனம்.

அந்தக்கரண அவச்சின்னத்தினை ஜீவனென்றும் அநவச்சின்னத்தினை ஈசுவரனென்றும் கொள்ளுமிடத்து, பிரமாண்டத்திற்கு வெளியிடத்துள்ள சேதனத்தில் ஈசுவரத்தன்மை உண்டாகும். ஏனெனின் பிரமாண்டத்தில் அநந்த ஜீவர்களது அநந்த அந்தக்கரணங்கள் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் பிரமாண்டத்தின் மத்தியில் அநந்த அந்தக்கரணாநவச்சின்ன சேதனத்தின் பெறுதி சம்பவியாது. பிரமாண்டத்திற்கு வெளியிடத்திலேயே ஈசுவரனது இருப்பை அங்கீகரிக்கின், அந்தரியாமியைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனத்திற்கு விரோத முண்டாகும். "யொவிஜ்ஞாநெ திஷ்டநு விஜ்ஞாந ஊஹரொ யயதி—எவர் விஞ்ஞானத்தி லிருப்பவராய் விஞ்ஞானத்தை உள்ளே இயக்குகின்றாரோ" என்னும் வசனத்தில் விஞ்ஞானபதத்தா லறிவிக்கப்படும் ஜீவதேசத்தில் ஈசுவரனது இருப்புச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அந்தக்கரணத்தால் அநவச்சின்னம் ஈசுவரனன்று; மாயை அவச்சின்ன சேதனமே ஈசுவரனாவன். அந்தக்கரண அநவச்சின்னத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், அந்தக்கரணத்தோடு சம்பந்தமின்மையே ஈசுவரத்தன்மையின் உபாதி என்பது சித்தமாகின்றது. ஈசுவரனிடத்துச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியன உபாதியினாலாகியனவாம். அபாவவடிவ உபாதியினால் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய தர்மங்கள் சித்திக்கிறதில்லை.

௨௦௭. திருப்தி தீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் கூறிய அந்தக்கரணத்தின் சம்பந்தம் அதன் அபாவம் என்பவற்றினது உபாதித்தன்மையின் அபிப்பிராயம்.

வித்தியாரணியசுவாமிகள் திருப்திதீபத்தில் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—எங்ஙனம் அந்தக்கரணத்தின் சம்பந்தம் உபாதியோ, அங்ஙனமே அந்தக் கரணத்தினது சம்பந்தத்தின் அபாவமும் உபாதியாம். எங்ஙனம் இருப்புவிலங்கினால் சஞ்சாரத்தின் நிரோதம் (தடை) உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே பொன்விலங்கினை

னும் சஞ்சாரத்திற்குத் தடை உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அந்தக்கரணத்தின் சம்பந்தவடிவ பாவ உபாதியினால் ஜீவ சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றது. முற்கூறிய சம்பந்தத்தின் அபாவத்தால் பரமாத்ம சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றது. இவ்வாறு வித்தியாரணியசுவாமி அந்தக்கரணமின்றியதனையும் உபாதியெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அதற்கு இது அபிப்பிராயமாம்:—எங்ஙனம் அந்தக்கரண சம்பந்தத்தால் ஜீவ சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே அந்தக்கரண மின்றியதனாலும் பிரஹ்ம சொரூபத்தின் போத முண்டாகுதலால் பிரஹ்மத்தினது போதத்தின் உபயோகி அந்தக்கரண மின்றியதுமாம். ஆதலால் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் வசனத்தினாலும் அபாவவடிவ உபாதியினால் ஈசுவரனிடத்துச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் சித்தி தோற்றுகிறதில்லை.

௨௦அ. அவச்சேதவாதத்தின் பேதபூர்வகமாக அநன் சமாப்தி.

ஆதலால் மாயாவச்சின்ன சேதனமே ஈசுவரனாவன், ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயை எல்லா விடங்களிலு மிருக்கிறது. ஆதலால் ஈசுவரனிடத்து அந்தரியாமித்தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது. அந்தக்கரண அவச்சின்னத்தினை ஜீவனெனக்கொள்ளின், கர்த்தா போக்தாவாகிய சேதனத்தின் பிரதேசம் பின்னமாகும். இதனால் செய்ததின் நாசமும் செய்யாததின் அடைவு முண்டாகும். ஆகலால் அவித்தை யவச்சின்ன சேதனமே ஜீவனாம். அந்தக்கரண அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனன்று. இவ்வாறு சில நூலாசிரியர் அவச்சேதவாதத்தினையே அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். பிரதிபிம்பத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதி, ஸ்மிருதி வசனங்களுக்கு விரோதமும் பரிகாரமும் அவர்களது நூல்களில் ஸ்பஷ்டமாம்.

௨௦௯. சித்தாந்தமுக்தாவ்லி முதலியவற்றிற் கூறிய ஏகஜீவ (திருஷ்டிசிருஷ்டி)வாதத்தின் நிரூபணம்.

சித்தாந்தமுக்தாவலிகாரர் முதலியோரது மதம் இதுவாம்:—

விருத்தம்.

"வெளிபடா மையினிற் குந்தி சுதனெனக் கன்ன வேந்தன்
இழிபடு ராதை மைந்த னெனத்துய ருற்ற வாங்கு
மிளிர்சிதா னந்த ரூப மெய்க்கனப் பிரஹ்மந் தானே
எளியதோர் ஜீவ பாவ மெய்திய தென்பர் மேலோர்."

எப்போதும் அசங்கமும் நித்தியமுக்தமுமாகிய சிதாநந்தப் பிரஹ்மத்தில் கற்பித அவித்தை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் சம்பவியா. எங்ஙனம் கானற்சலித்தால் நிரப்பப்பட்டதும், மலடிமைந்தனுகிய குலாலனால் முயற்கோடாகிய தண்டத்தினால் ஆக்கப்பட்டதுமாயுள்ள கடத்தின் சம்பந்தத்தால் ஆகாயத்தில் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையல்லது அவச்சின்னத் தன்மை உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஆகாயத்தின் சமானசத்தையுடைய ஜலம் நிரம்பிய கடம் தடாகமுதலியவற்றின் சம்பந்தத்தினாலேயே ஆகாயத்தில் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் உண்டாகின்றன. அவித்தையும் அதன் காரியமும் பிரஹ்மசேதனத்தின் சமானசத்தை யுடையன வன்று. ஆனால் சுவயமே சத்தாசூன்யமா யிருக்கின்றன. பிரஹ்மத்தின் சத்தையினால் சத்தையுடையன அவித்தை முதலியனவாம். ஆதலால் முயற்கோடு முதலியவற்றைப்போல அத்தியந்தம் இல்லாதனவாகிய அவித்தைமுதலியவற்றோடு சேதனத்தின் சம்பந்தத்தைக் கூறுதலே சம்பவியாது. சம்பந்தமின்றியபோது பிரதிபிம்பிக்குந்தன்மை முதலியனவோ அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆதலால் எப்போதும் ஏகரசம் பிரஹ்மமாம். அதனிடத்து அவச்சின்னத்தன்மை அல்லது பிரதிபிம்பத் தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் கற்பித அஞ்ஞானத்தின் கற்பித சம்பந்தத்தால் பிரஹ்மத்தில் உண்டாகாமலே ஜீவத்தன்மை தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம் அதிகாரியாகிய குந்திபுத்திரனிடத்து ராதாபுத்திரத்தன்மையின் பிரதீதி பிரமவடிவமா யுண்டாயிற்றோ, அங்ஙனமே பிரதிபிம்ப முதலிய விகாரமின்றியே பிரஹ்மத்தில் ஜீவத்தன்மைப்பிரமம் உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்ப வடிவ அல்லது அவச்சேத வடிவ ஜீவத்தன்மையின் அடைவு உண்டாகிறதில்லை. தனது அவித்தையினால் ஜீவத்தன்மையை அடைந்த பிரஹ்மமே பிரபஞ்சத்தைக் கற்பிப்பதாயிருத்தலின் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய தர்மங்களோடு கூடிய ஈசுவரனும் இந்தப் பக்ஷத்தில் ஜீவகற்பிதனுவர். எங்ஙனம் சொப்பன கற்பித இராஜாவின் சேவையினால் சொப்பனத்தில் பலப்பிராப்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சொப்பன கற்பித ஈசுவர பஜனத்தினால் பலப்பிராப்தியும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு அநாதி அவித்தையின் வலியால் தனது பிரஹ்மத்தன்மையின் ஆவரணத்தால் ஜீவத்

தன்மைப் பிரமம் உண்டாகின்றது. தத்துவமஸி முதலிய வாக்கிய ஐக்கிய சாக்ஷாத்காரத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமகாலத்திலும் ஜீவத்தன்மை யில்லை. ஆனால் நித்தியமுக்த சிதாநந்த சொரூபப் பிரஹ்மமே உளதெனும் பக்ஷத்தினையே பாஷியகார வார்த்திககாரர்கள் பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் கர்ணனது திருஷ்டாந்தத்தாற் கூறியிருக்கின்றனர். குந்தி புத்திரனாகிய கர்ணனுக்கு ஈனசாதியின் சம்பந்தத்தால் இழிந்ததன்மைப்பிரமம் உண்டாயிற்று. அநேகவித திரஸ்காரத்தாலுண்டாகிய துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றவனாய்த் தானாகச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத் தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையி னின்றும் நழுவினவனானான்.

ஒருநாள் ஏகாந்தத்தில் சூரியபகவானானவர் "நீ ராதா புத்திரனல்லன்; எனது சம்பந்தத்தால் குந்தியின் உதரத்தினின்றும் உண்டானாய்." என்று கூறினார். இத்தன்மைய சூரியனது வாக்கியத்தினால் தன்னிடத்திருந்த ஈனஜாதியின் மயக்கத்தைவிட்டு இயல்பாய்ச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத்தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையை அறிந்தான். அங்ஙனமே சிதாநந்தப் பிரஹ்மமும் அநாதி அவித்தையின் சம்பந்தத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தை அடைந்ததாய், சுயமாகச் சித்தித்துள்ள பிரஹ்மபாவத்தை மறந்து அநேகவித துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றது.

ஒருகாலத்துத் தனது அஞ்ஞானத்தினால் கற்பிதசொப்பன கற்பிதஆசாரியருக்குச் சமானமான ஆசாரியர் வாயிலாக மகாவாக்கிய சிரவணத்தால் தன்னைக் கோசரிக்கும் வித்தையினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாக, நித்திய பரமாநந்தத்தைச்சொரூப சைதன்னியமாக அநுபவம் செய்கின்றான். இவ்வாறு பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷியகாரர் வார்த்திககாரர் எழுதியிருக்கின்றனர். எங்ஙனம் ஜீவனது அவித்தியா கற்பித ஆசாரியர் வேத உபதேசத்திற் கேதுவாவரோ, அங்ஙனமே ஈசுவரனும் சொப்பன கற்பித இராஜாவைப்போல ஜீவகற்பிதரேயாய்ப் பூஜனத்தினால் பலத்திற் கேதுவாகின்றார். இம்மதத்தில் ஏகஜீவவாத முளது. ஆதலால் ஏகஜீவகற்பித ஈசுவரனும் ஏகமேயாவர். நாநா (பல) ஈசுவரரது அடைவில்லை. சுகர், வாமதேவர் முதலியோரது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் சாஸ்திரத்தினாலும்

சொப்பன கற்பித நாநா புருஷர்களைப்போல ஜீவாபாசர்களும் நாநாவாகச் சித்திக்கின்றனர். நாநா ஜீவவாதம் சித்திக்கிறதில்லை. எங்ஙனம்: சொப்பனத்தில் ஒரு திருஷ்டாவிற்கு நாநா புருஷர்கள் தோற்றுகின்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவன் பெரிய காட்டில் தப்பு வழியிற் செல்பவனுப்ப் புலி முதலியவற்றாலுண்டாகிய துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றான். ஒருவன் இராஜமார்க்கத்திற் செல்லுகின்றவனுய்த் தனது நகரத்தை அடைகின்றான். ஆண்டு வனத்திற் றிரிதலும் தனது நகரத்தை அடைதலும் சொப்பன திருஷ்டாவிற்கில்லை ஆனால் ஆபாச புருஷர்களுக்கு உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அவித்தையோடு கூடிய பிரஹ்ம வடிவ ஜீவனுக்குப் பந்தமோக்ஷத்தின் அடைவில்லை. ஆனால் ஆபாச வடிவ ஜீவர்களுக்குப் பந்தமோக்ஷம் தோற்றுகின்றது.

இப்பக்ஷத்தில் யாருடைய ஞானத்தினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி வடிவ மோக்ஷ முண்டாகும் என்று வினவின், அதற்கு உனது ஞானத்தினால் உண்டாகுமென்பது உத்தரமாம். அல்லது ஒருவருடைய ஞானத்தினாலும் மோக்ஷ முண்டாகிறதில்லை யென்பது உத்தரமாம். ஏனெனின் இந்த மதத்தில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்துத்தன்மை ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. நித்திய முக்தமாகிய ஆத்மாவிற்கு மோக்ஷ முண்டாகும், அல்லது உண்டாயிருக்கின்றது என்று கூறுதல் சம்பவியாது. இவ்வபிப்பிராயத்தால் மோக்ஷத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாத மென்பர். பந்தமிருக்கின்றது; இற்றையவரை ஒருவரும் முக்தராகவில்லை; மேல் புருஷார்த்தத்தால் மோக்ஷமுண்டாகும் என்னும் அபிப்பிராயத்தால் வாமதேவர் முதலியோர்களது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாதமென்று சொல்லவில்லை. ஏனெனின் பந்தமிருக்க, வாமதேவாதிகளுக்கு மோக்ஷம் உண்டாகாதிருக்குமாயின், மேலும் மோக்ஷத்தை விரும்புதல் பயனின்றியதா மென்னும் புத்தியினால் சிரவணத்தில் பிரவிருத்தியின் அபாவமே யுண்டாகும். ஆதலால் ஆத்மாவில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்பாவமிருக்கின்றது; நித்தியமுக்தப்பிரஹ்மவடிவம் ஆத்மாவாம்; அதற்கு மோக்ஷம் சம்பவியாதென்பது உத்தம பூமியிலேறிய வித்துவானது நிச்சயமாம்.

௨௧௦. ௨௧௯. வேதாந்தசித்தாந்தத்தின் நாநாப் பிரக்கிரியைகளின் தாற்பரியம்.

௨௧௦. சகல அத்வைதக் கிரந்தங்களினது தாற்பரியத்தின்விஷயம்.

நித்திய முக்த ஆத்மசொரூபத்தின் ஞானத்தினுல் துக்கபரிகார சுகப்பிராப்தியின் பொருட்டு, அநேகவித கர்த்தவ்விய புத்தியினுற் றோன்றும் கிலேசத்தின் நிவிருத்தியே வேதாந்த சிரவணத்தின் பயனும். ஆத்ம சொரூபத்தில் பந்தத்தின் நாசவடிவ அல்லது பரமாநந்தத்தின் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷம் வேதாந்த சிரவணத்தின் பயனன்று. வேதாந்த சிரவணத்திற்கு முன்னும் ஆத்மாவினிடத்துப் பந்தம் அற்பமு மில்லை. அங்ஙனமாயினும் அத்தியந்த அசத்தாகிய பந்தத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமத்தினுலேயே வேதாந்த சிரவணத்திற் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. எவனுக்குப் பந்தப்பிரம முண்டாகவில்லையோ, அவனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. எல்லா அத்வைத சாஸ்திரங்களுக்கும் இந்தப் பக்ஷத்திற்றான் தாற்பரியம்.

௨௧௧ ஜீவேசுவரர்களிடத்துச் சகல நூலாசிரியருடைய சம்மதியின் ஒருமித்த நிச்சயம்.

இவ்வாற்றால் ஜீவேசுவரர்களது சொரூபநிரூபணம் நூலாசிரியர்கள் வெகு விஸ்தாரமாக எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு ஜீவனது சொரூபத்தில் ஏகத்தன்மை அநேகத்தன்மைகளின் விவாதமுண்டு. சகல மதங்களினும் ஈசுவரன் ஒருவன்; சர்வஞ்ஞன்; நித்திய முக்தன்; ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத்தின் அங்கீகாரம் எந்த அத்வைதவாதத்தின் நூலினும் இல்லை. ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத்தைக் கூறுவோர் வேதாந்த சம்பிரதாயத்தி னின்றும் வெளிப்பட்டவராவர். ஆனுல் நாநா அஞ்ஞான வாதத்தில் ஜீவனை ஆசிரயித்ததாய்ப் பிரஹ்மத்தை விஷயஞ் செய்வதாமஞ்ஞானம் என்பது வாசஸ்பதியின் மதம். ஆண்டு ஜீவனது அஞ்ஞானத்தால் கற்பிக்கப்பட்ட ஈசுவரனும் பிரபஞ்சமும் நாநா வெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். அங்ஙனமாயினும் ஜீவனது அஞ்ஞானத்தாற் கற்பிக்கப்பட்ட ஈசுவரனும் சர்வஞ்ஞ னென்றே கொண்டிருக்கின்றனர். ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத்தின் அங்கீகாரமில்லை.

௨௧௨. விவரணகாரர் முறைப்படி பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபத்தை நிரூபித்தல்.

ஜீவேசுவரர்களது சொரூபத்தை நிரூபித்தலில் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபத்தை நிரூபிக்கின்றார்:—விவரணகாரர் மதத்தில் கண்ணாடி முதலிய உபாதியினால் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தின் விருத்தி கண்டத்திலுள்ள முகத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. யாண்டுத் திருஷ்டாவுக்குப் பின்னமான பதார்த்தத்தின் எதிர்முகத்தன்மைவடிவச் சம்பந்தமும் கண்ணாடியோடு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கண்ணாடியோடு சம்பந்த முடையதாய்த் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்திற்குத் திருஷ்டாவுக்குப் பின்னமான தர்ப்பணத்திற்கு எதிர்முக பதார்த்தங்களோடும் சம்பந்த முண்டாய்த் தனது இடத்திலேயே அதன் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. யாண்டு அநேக பதார்த்தங்கள் கண்ணாடிக் கெதிர்முக மாகின்றனவோ, ஆண்டுத் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தினால் அநேக பதார்த்தங்களின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. தர்ப்பணத்திற்கு எதிர்முகமாய் உற்பூத உருவ முடையதா யிருப்பதெதுவோ, அதனிடத்துத் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தாற் றோன்றிய சாக்ஷாத்காரமும் யோக்கியதையாம். ஆதலால் தர்ப்பணத்திற் கெதிர்முகமான பதார்த்தத்திற்கு எதிரில் நேத்திரத்தின் விருத்தி (ஒளி) செல்லுகின்றது. தனது கோளகத்திலேயே நேத்திரத்தின் விருத்தி வருகின்றதென்னும் நியமமில்லை. இவ்வாற்றால் விவரணகாரர் மதத்தில் கண்டத்தின்கண் உள்ள முகத்தின் சாக்ஷாத்காரமே உண்டாகின்றது. ஆனால் முன்னோக்கியிருக்கும் கழுத்திலுள்ள முகத்தில் எதிர்முகத்தன்மையும், கண்ணாடியி லிருத்தலற்றன்மையும், தன்னின்வேறாயதன்மையுமாகிய பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் கண்ணாடியில், எதிர்முகமான பிரதிபிம்ப மிருக்கின்றது, எனது முகத்தின் வேறாயிருக்கின்றது என்னும் வியவகார முண்டாகின்றது.

இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—௧. பிம்பவடிவ முகமுதலியவற்றின் சாக்ஷாத்காரமே தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தினால் உண்டாகுமாயின், சூரியனது பிரகாசத்தினால் நேத்திரத்திற்குத் தடை உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜலத்தினால் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தினாலும் சூரியனது சாக்ஷாத்காரம் சம்பவியாமையால், ஜலதேசத்தில் சூரியனினும் வேறாகிய அதன்துபிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியை அங்கீகரித்தல்வேண்டும். ௨. பிம்பத்தினதுசாக்ஷாத்காரத்தின்பொருட்டு உபாதியோடு சம்பந்தமுடையதாய் நேத்திரத்தின் விருத்தி

தடுக்கப்படுகின்றதென்று அங்கீகரிக்கின், ஜலத்திலுள்ளிருக்கும் மணியின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகலாகாது. இவ்விரண்டு சங்கைக்கும் இது சமாதானமாம்:— க. கேவல நேத்திரத்திற்கு ஆகாயத்திலிருக்கும் சூரியனது பிரகாசத்தினால் தடை உண்டாகின்றது. ஜல முதலிய உபாதியினால் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்திற்குச் சூரியப் பிரகாசத்தினால் தடை உண்டாகிறதில்லை. உ. அங்ஙனமே * ஓர் நேத்திரவிருத்தி ஜலத்திற் பிரவேசித்து அதனுள்ளிருக்கும் மணிலை விஷயஞ்செய்கின்றது. அதே நேத்திரத்தின் வேறு விருத்தி (ஜலத்தினால்) தடுக்கப்பட்டதாய்ப் பிம்பத்தை விஷயஞ் செய்கின்றது. இது கண்டதை அநுசரித்த கற்பனையாம். ஆதலால் பிம்பத்திற் கந்நியமாகப் பிரதிபிம்பமில்லையென்பதே விவரணகாரர் மதமாம்.

௨௧௩. வித்தியாரணியசுவாமி விவரணகாரர்களது மதங்களின் வேற்றுமை.

வித்தியாரணியசுவாமிமுதலியோர் பாரமார்த்திக வியாவகாரிக பிராதிபாஸிக பேதத்தால் மூவகைச் சீவன் கூறியிருக்கின்றனர். வியாவகாரிக அந்தக்கரணத்திலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினை வியாவகாரிகஜீவ னென்பர். சொப்பனாவஸ்தையின் பிராதிபாஸிக அந்தக்கரணத்திலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினைப் பிராதிபாஸிகஜீவ னென்பர். விவரணகாரர் கிரமப்படி பிம்பத்திற்கு வேறாகப் பிரதிபிம்பமில்லாமையால் ஜீவனது மூன்று பேதம் சம்பவியாது. ஆதலால் மூவகை ஜீவவாதத்தை அநுசரித்தவர்கள் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் பேதத்தை அங்கீகரிக்கின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் கண்ணாடி முதலிய உபாதியில் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பத்தின் அதிஷ்டானம் கண்ணாடிமுதலியனவாம். பிம்பத்தின் சந்நிதானம் நிமித்தகாரணமாம். நிமித்தகாரண மின்மையால் காரியத்தின் அபாவம் உண்டாகிறதில்லை; பிம்பத்தின் நீக்கத்தினால் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும், நிமித்தகாரணத்திற் கிரண்டு பேத முண்டு. ஒன்றே காரியத்திற்கு மறைவின்றிய முற்காலத் திருப்பதாகிய நிமித்த காரணமாம். வேறு சில காரியகாலத்திருக்கும் நிமித்தகாரண

* மணிலையும் பிம்பத்தையும் காணும் விருத்திகள் பலவாயினும் அவை விரைவிற் சுழலுதலால் கொள்ளிவட்டம்போல் ஒரே விருத்தியாகக் காணப்படுகின்றன.

மாம். கடமுதலியவற்றிற்குத் தண்டம் குலாலன்முதலியன நிமித்த காரணமாம். அவை காரியத்திற்கு முற்காலத் திருப்பனவாதல் வேண்டும். கட முதலியவற்றின் சத்தை உளதாக அவற்றின் அபேக்ஷை இல்லை. அங்ஙன்மே பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் சுவ (தனது) விஷயம் நிமித்தகாரணமாம். ஆண்டு விஷயத்தின்சத்தை ஞானகாலத்தில் அபேக்ஷிக்கப்படுவதாம். அழிவிற் கெதுர்முகமான கடத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகியும், கடத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஞானகாலத்தில் வர்த்தமான கட முதலியனவே தமது சாக்ஷாத்காரத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். தூரத்துள்ள நாநா பதார்த்தங்களில் ஒருமைப்பிரம முண்டாகின்றது. மந்தாந்தகாரத்துள்ள இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பப்பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒருமைப்பிரமத்திற்கு நிமித்தகாரணம் தூரத்திருத்தற்றன்மைத் தோஷமாம். இரஜ்ஜுவின் சர்ப்பப்பிரமத்திற்கு நிமித்தகாரணம் மந்தாந்தகாரமாம். தூரத்திருத்தற்றன்மை மந்தாந்தகார மென்பவற்றின் அபாவ முண்டாக, ஒருமைப்பிரம சர்ப்பப்பிரமங்களின் அபாவம் உண்டாகுதலால், காரியகாலத்திருப்பனவாகிய தூரத்திருத்தற்றன்மை மந்தாந்தகாரமென்பன முற்கூறிய இரண்டுவித அத்தியாசங்களுக்கும் நிமித்தகாரணமாம். அவ்வாற்றால் பிம்பத்தின் சந்நிதானமும் காரிய காலத்திலிருப்பதேயாய்ப் பிரதிபிம்ப அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாதலால், பிம்பத்தின் நீக்கத்தால் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் சந்நிதிப்பட்ட பிம்பமோ பிரதிபிம்பத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். பிரமத்தின் அதிஷ்டானமே உபாதானகாரண மெனப்படுகின்றது. ஆதலால் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதானகாரணம் கண்ணாடி முதலியனவாம். விவரணகாரர்மதத்தில் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபமோ பிம்பத்தினும் வேறன்று. ஆனால் கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன்மை பிம்பத்தினும் வேறாகுந்தன்மைத் தர்மங்களின் உற்பத்தி கண்டத்திருக்குமுகத்தி லுண்டாகின்றது. அம்மூன்று தர்மங்களும் அநிர்வசநீயமாம். அவற்றின் அதிஷ்டானவடிவ உபாதானகாரணம் கண்டத்திருக்கும் முகமாம். சந்நிதிப்பட்ட கண்ணாடி முதலியன நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாற்றால் சேதனத்தின் பிரதிபிம்பவாதத்தில் இரண்டுமேத முண்டு. விவரணகாரர் மதத்தில் பிரதிபிம்பத்திற்குப் பிம்பத்தோடு அபேதமிருத்தலால் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபம் சத்தியமாம். வித்தியாரணியசுவாமி முதலி

யோர்களது மதத்தில் கண்ணாடிமுதலியவற்றில் அநிர்வசநீயமுகா பாசத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. இதனையே ஆபாசவாதம் என்பர். விவரணத்திற்கூறிய பக்ஷத்தினைப் பிரதிபிம்பவாதம் என்பர். இரண்டுபக்ஷங்களின் பரஸ்பரகண்டநமும் சுவபக்ஷத்தின் மண்டநமும் பெருநூல்களில் விளக்கமாயிருக்கின்றன; விரிவஞ்சி எழுதப்படவில்லை.

௨௧௪. இருவர்பக்ஷங்களும் கொள்ளத்தக்கனவா மெனல்.

பிரதிபிம்பவாதத்திலேனும் ஆபாசவாதத்திலேனும் ஆக்கிரகமில்லை. சேதனத்தில் சம்சாரதர்மத்தின் சம்பவமில்லை; ஜீவேசுவரர்களுக்குப் பரஸ்பரம் பேதமில்லை என்னும் அர்த்தத்தை அறிவித்தற்பொருட்டு அநேகவிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எந்தப்பக்ஷத்தினால் அசங்கப் பிரஹ்மாத்மபோத முண்டாகுமோ அந்தப் பக்ஷமே ஆதரிக்கத்தக்கதாம்.

௨௧௫. பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களின் அபேதபக்ஷத்தின் கிரமம் அபேதத்தை அறிவித்தலில் எளிதாமெனல்.

அங்ஙனமாயினும், பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் அபேதபக்ஷத்தின் கிரமத்தால் அசங்கப் பிரஹ்மாத்மபோதம் அநாயாசமாக உண்டாகின்றது. ஏனெனின், கண்ணாடி முதலியவற்றில் முக முதலியவற்றின் இலௌகிகப் பிரதிபிம்பம் உண்டாகின்றது. ஆண்டும் பிம்பத்தின் சொரூபமோ என்றும் ஏகரசமாம். உபாதியின் சந்நிதானத்தினால் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் பேதப்பிரம முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பிரஹ்மசேதனமோ என்றும் ஏகரசமாம். அஞ்ஞானமுதலிய உபாதிகளின் சம்பந்தத்தால் ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைகளின் பிரதீதிவடிவப் பிரம முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அசங்கசேதனத்தில் ஜீவ ஈசபேதங்களின் முற்றும் அபாவமிருக்கின்றது. ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைத் தர்மங்களோ ஒன்றற்கொன்று பின்னமாய்க் கற்பிதமாம். ஒன்றற்கொன்று பின்னமான தர்மிகள் கற்பிதமு மன்று. ஆதலால் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் அபேதவாதம் அத்வைத மதத்திற்கு அத்தியந்த அநுகூலமாம்.

உ௧௯. ஆபாசவாதம் பிரதிபிம்பவாதத்தினும் சிறிது பேதமாமாறு.

ஆனால் ஆபாசவாதத்தில் எங்ஙனம் அநிர்வசநீயம் பிரதிபிம்பமோ, அதற்கதிஷ்டானம் கண்ணாடி முதலிய உபாதிகளோ, அங்ஙனமே விவரணத்திற்கூறிய பிரதிபிம்ப வாதத்திலும் கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன்மைமுதலிய தர்மங்கள் அநிர்வசநீயமாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம் முகமுதலிய பிம்பமாம். ஆதலால் இரண்டுபக்ஷங்களினும் அநிர்வசநீயத்திற்குப் பரிணாமமுடைய உபாதானம் அஞ்ஞானமென்று கூறுதல் வேண்டும்.

உ௧௭. பிரதிபிம்பத்திற்கு நிழல்வடிவத்தன்மையை நிஷேதித்தல்.

சில நூலாசிரியர் சாயையை (நிழலை) ப்பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். அது சம்பவியாது. ஏனெனின் சரீரம் விருக்ஷ முதலியவற்றினால் எவ்வளவிடத்தில் பிரகாசத்தின் தடை உண்டாகிறதோ, அவ்வளவிடத்தில் பிரகாச விரோதியான அந்தகாரமுண்டாகின்றது. அவ்வந்தகாரத்தினைச் சாயை யென்பர். அந்தகாரத்திற்கு நீலவுருவ மிருத்தலால் சாயைக்கும் நியமமாக நீலவுருவ முண்டாகின்றது. ஸ்படிக முத்துக்களின் பிரதிபிம்பம் வெண்மையாகின்றது. சொர்ணத்தின் பிரதிபிம்பம் பீத உருவமுடையதாகின்றது. சிவப்பான மாணிக்கத்தின் பிரதிபிம்பத்தில் சிவப்பு உருவமுண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பத்தினைச் சாயை வடிவமாகக் கொள்ளின் சகலப் பிரதிபிம்பங்களுக்கும் நீல உருவம் வேண்டும். இதனால் சாயை வடிவம் பிரதிபிம்ப மன்று.

உ௧௮. பிரதிபிம்பம் பிம்பத்தினும் வேறாகிய வியாவகாரிகத் திரவியவடிவமா மென்பதை நிஷேதித்தல்.

சிலர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர் :—அந்தகார சொரூபமாகிய சாயையினும் பிரதிபிம்பத்திற்குப் பேதமிருக்கினும், மீமாம்ஸ கர்மதத்தில் ஒளியின்மையை அந்தகாரமெனக் கொள்ளாது ஆலோகவிரோதியாகிய நீலரூபம் அந்தகாரமாம்; அதனிடத்திற் கிரியை யிருத்தலாலும் நீல உருவ மிருத்தலாலும் அந்தகாரம் திரவியமாம்; கிரியையும் குணமும் திரவியத்திலேயே யிருக்குமாக

லின் பத்தார்த்திரவியம் அந்தகாரமாமெனக் கொள்வதுபோல, பிரதிபிம்பமும் பிருதிவி ஜல முதலியவற்றினும் வேறாகிய திரவியமாம் என்று இவ்வாறு பிரதிபிம்பத்தினைச் சுவதந்திரத் திரவியமெனக்கொள்ளின், அவனை, அப்பிரதிபிம்பம் நித்தியத் திரவியமா? அல்லது அநித்தியத் திரவியமா? என்று கேட்கவேண்டும். நித்தியத்திரவியமாமாயின் ஆகாயமுதலியவற்றைப்போல உற்பத்தி நாசமில்லாததாகவே யிருத்தலின், பிரதிபிமபத்திற்கு உற்பதநி நாசம் தோற்றலாகாது. இதனால் பிரதிபிம்பத்தினை அநித்தியத் திரவிய மெனின், உபாதானத்தின் தேசத்தில் காரியத்திரவிய மிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதானகாரணம் கண்ணாடி முதலியனவென்றே கொள்ளவேண்டியதாகும். கண்ணாடிமுதலியவற்றிற்குப் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதானத்தன்மை சம்பவியாது. ஏனெனின், கண்ணாடி முதலிய உபாதானத்தில் பிரதிபிம்பவடிவத் திரவியத்தின் இருப்பை அங்கீகரிக்கின், அவனை இது கேட்கவேண்டும்:—பிரதிபிமபத்திலுள்ள உருவம், குறுமை நெடுமைமுதலிய பரிமாண மென்னும் குணங்களும், அங்ஙனமே பிம்பத்தினும் விபரீத எதிர்முகத்தன்மை முதலிய தர்மங்களும், கைகால் முதலிய அவயவங்களும் பிரதிபிம்பத்தில் தோற்றுகின்றன. அவை பிரதிபிம்பத்தில் வியாவகாரிகமா? அன்று? மித்தையாகத் தோற்றுகின்றனவா? உருவம் பரிமாண முதலியவற்றிற்குப் பிரதிபிம்பத்தில் வியாவகாரிக அபாவம் அங்கீகரித்து, பிரதிபிம்பத்தின் உருவமுதலியவற்றிற்குப் பிராதிபாஸிகம் அங்கீகரிக்கின், வியாவகாரிகத் திரவியசொரூபப்பிரதிபிம்பத்தின் அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம். பிரதிபிம்பத்தின் உருவம் பரிமாண முதலியவற்றை வியாவகாரிகமெனக் கொள்ளின், அற்ப பரிமாணமுடைய கண்ணாடியில் மகா பரிமாணமுடைய அநேக பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி சம்பவியாது. பிரதிபிம்ப மித்தியாத்தன்மையிலோ சரீரத்தின் மத்தியில் சுருங்கிய இடத்தில் சொப்பனத்தின் மித்தையாகிய யானை முதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால் முற்கூறிய தோஷம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே பிரதிபிம்பத்தினை வியாவகாரிகத் திரவியமெனக் கூறின், ஒருவித உருவமுடைய கண்ணாடியின் சமான உருவமுடைய பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியே உண்டாதல் வேண்டும். அநேகவித உருவமுடைய அநேக பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி ஒரு கண்ணாடியில் உண்டாகின்றது. ஒரு

உருவமுடைய உபாதானத்தினால் அநேகவித உருவமுடைய அநேக உபாதே(காரி)யங்களின் உற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. தர்ப்பணத்தின் இடையில் அல்லது தர்ப்பணத்திற்கு அதிசமீபத்திலுள்ள மற்றைய பதார்த்தங்கள் ஒன்றுந் தோற்றுகிறதில்லை. எதனால் அநேகவித் உருவமுடைய பிரதிபிமபங்களின உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றதோ, அதனால் பிரதிபிம்பத்திற்கு வியாவகாரிகத்திரவியவடிவம் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் தர்ப்பணத்தின் அதிசமீபத்தில் உள்ள வேறெதுவுமோ பிரதிபிம்பத்திற்கு உபாதானமாகக்காணப்படுகிறதில்லை. கண்ணாடியே உபாதானமெனக் கொள்ளவேண்டியதாகும். அது சம்பவியாது. ஏனெனின், கனமுள்ளதாய் அவயவத்தோடு கூடிய தாய் முன்போல விகாரமின்றியதாய்த் தோற்றிக்கொண்டிருக்க, கண்ணாடியில் குழிவு உயர்வு தாடை மூக்குமுதலிய அநேகவித அவயவமுதலிய வேறு திரவியமாகிய பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி கூறுதல் முற்றும் யுக்தியீனமாம். ஆதலால் பிம்பத்திற்கு வேறாய் வியாவகாரிகத் திரவியவடிவப் பிரதிபிம்பமிருக்கின்றதென்னும் பக்ஷமும், சாயாவாதத்தைப்போல அசங்கதமாம்.

௨௧௯. ஆபாசவாதப் பிரதிபிம்ப வாதங்களின் யுக்தியோடு கூடிய தன்மையைக் கூறி, இரண்டு பக்ஷங்களிலும் அஞ்ஞானம் உபாதானமாதலைக் கூறுகின்றார்.

இவ்வாற்றால் சந்நிதிப்பட்ட கண்ணாடி முதலியவற்றினின்றும் முகமுதலிய அதிஷ்டானத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மைமுதலிய அநிர்வசநீய தர்மங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. அல்லது சந்நிதிப்பட்ட முகமுதலியவற்றினின்றும் கண்ணாடிமுதலிய அதிஷ்டானத்தில் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பம் உற்பத்தியாகின்றது என்னும் இரண்டு பக்ஷமும் யுக்தியோடு கூடியனவாம். ஆதலால் அநிர்வசநீய தர்மத்திற்கு அல்லது அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்திற்கு உபாதானகாரணம் கூறுதல் வேண்டும்.

௨௨0. மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அல்லது தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பத்தின் அல்லது அதன் தர்மங்களின் உபாதானத்தன்மை சம்பவியாமையின் சங்கை.

ஆண்டு ஜகத்தின் சாதாரண காரணமாகிய மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களுக்காவது அல்லது தர்

மிக்காவது உபாதானமெனக் கூறின், ஆகாய முதலியவற்றைப் போல மூலாஞ்ஞானத்தின் காரியமாகுதலால் பிரதிபிம்பத் தன்மை முதலிய தர்மம் அல்லது தர்மியாகிய பிரதிபிம்பம் சத்தியமாதல்வேண்டும்; முற்கூறியபடி அநிர்வசநீயமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆதலால் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அநிர்வசநீயத்தின் உபாதானத்தன்மை சம்பவியாது. அங்ஙனமே விவரணகாரர் மதத்தில் முகாவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானத்தினைப் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களுக்கு உபாதானமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். வித்தியாரணியசுவாமி முதலியோர் மதத்தில் கண்ணாடி யவச்சின்ன சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானத்தைப் பிரதிபிம்பத்திற்கு உபாதானமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அவஸ்தா(தூலா)ஞ்ஞானத்தின் காரியத்திற்கு அநிர்வசநீயத்தன்மையிருத்தலால் சத்தியத்தின் அடைவு இல்லையாயினும், அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அநிர்வசநீயத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் அதிஷ்டானம் முற் கூறியபடி முகாவச்சின்னசேதனம் அல்லது கண்ணாடியவச்சின்னசேதனமாம். முகத்தின் ஞானம் அல்லது கண்ணாடியின் ஞானமே அதிஷ்டானத்தின் ஞானமாம். அதற்குப் பிந்திய காலத்திலும் பிரதிபிம்பத்தின் பிரதீதி எல்லோருக்கும் அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் முகாவச்சின்ன சேதனத்தை அல்லது கண்ணாடியவச்சின்ன சேதனத்தை ஆவரிக்கும் அவஸ்தாஞ்ஞானமும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு உபாதானமெனல் பொருந்தாது.

௨௨௧. முற்கூறிய சங்கைக்கு ஓர் நூலாசிரியரது கிரமப்படி சமாதானம்.

இந்தஸ்தானத்தில் ஓர் நூலாசிரியர் இவ்வாறு சமாதானம் செய்கின்றனர்:—சுத்திரஜதமுதலியவற்றின் அத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்தின் விசேஷ ஞானத்தினால் ஆவரணசத்தி விக்ஷேபசத்தி வடிவ அஞ்ஞானத்தின் இரண்டு அம்சங்களும் நிவிருத்தியாகின்றன. அங்ஙனமாயினும், அநுபவாநுசாரமாகப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் அதிஷ்டான ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின் ஆவரணசத்தி அம்சமே நிவிருத்தியாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டான ஞானத்தினால் ஆவரணசத்திவடிவ அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகியும், பிரதிபிம்ப முதலியனவும் அவற்றின் ஞானமுமாகிய விக்ஷேபத்திற்

கேதுவான அஞ்ஞானத்தின் அம்சம் இருத்தலால், அதிஷ்டான ஞானத்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலும் பிரதிபிம்பமுதலியன தோற்றுகின்றன. ஆதலால் உபாதி அவச்சின்னசேதனத்திலுள்ள தூலாஞ்ஞானத்தின் காரியம் பிரதிபிம்பாத்தியாசமாமென்னும் பக்ஷம் சம்பவிக்கின்றது.

உஉஉ. முற்கூறிய சங்கைக்குப் பிறநூலாசிரியர் முறைப்படி சமாதானம்.

அன்றியும் பிறநூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:—கண்ணாடி முதலியவற்றிற் குபாதானமாகிய மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாம். ஆதலால் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானமுண்டாகியும் பிரதிபிம்பத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. பிரஹ்மத்தின் ஞானத்தினுல் பிரஹ்மசேதனத்தை ஆவரிக்கும் அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமும் நிவிருத்தி ஆகின்றன. கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தினுல் கண்ணாடி முதலியவற்றால் அவச்சின்ன சேதனத்தை ஆவரிக்கும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகியும், பிரஹ்ம சொரூபத்தை ஆவரிக்கும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. பிரஹ்மாத்ம சொரூபத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞானத்தை மூலாஞ்ஞானமென்பர். உபாதியவச்சின்ன சேதனத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞானத்தை அவஸ்தாஞ்ஞான மென்பர். அதனையே தூலாஞ்ஞான மென்பர். மூலாஞ்ஞானத்தோடு தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பேத மிருக்கின்றதா? அல்லது அபேத மிருக்கின்றதா? என்னும் விசாரத்தைமேல் எழுதுவோம்.

உஉங. மூலாஞ்ஞான தூலாஞ்ஞானங்களின் பேதத்தில் சிறிது விசாரம்.

மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், கண்ணாடி முதலியவற்றைப்போல வியாவகாரிகமாகவே பிரதிபிம்ப முதலியனவும் உண்டாதல்வேண்டும். பிரஹ்மஞானமின்றியே பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களிலும், அங்ஙனமே பிரதிபிம்பத்திலும் மித்தியாத்தன்மைப் புத்தியிருத்தலால் பிராதிபாஸிகமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், பிராதிபாஸிகத்தன்மை சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும் பிரஹ்மஞானத்தினுல்

நிவிருத்தியாகத்தக்க அஞ்ஞானத்தின் காரியம் வியாவகாரிகமாம். பிரஹ்ம ஞானமின்றியே நிவிருத்தியாகத்தக்க அஞ்ஞானத்தின் காரியம் பிராதிபாஸிகமாம். இவ்வாறு வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிகங்களுக்குப் பேதங்கூறின் முற்கூறிய சங்கை உண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்திற்கு வேறானதாய்த் தோஷ ஜந்யமாகாது, கேவல அஞ்ஞான ஜந்யமாமாயின் அதனை வியாவ்காரிகம் என்பர். அஞ்ஞானத்திற்கு வேறானதாய்த் தோஷ ஜந்யமாவதைப் பிராதிபாஸிக மென்பர். இவ்வாறு வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிகங்களுக்குப் பேதங் கூறின் முற்கூறிய சங்கை சம்பவியாது. ஏனெனின் கண்ணாடி முதலிய உபாதியினால் முகமுதலியவற்றின் சம்பந்தமுண்டாகப் பிரஹ்ம சேதனத்துள்ள மூலாஞ்ஞானத்தின் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மவடிவ அல்லது பிரதிபிம்பத் தன்மைமுதலிய தர்மிவடிவ பரிணாம முண்டாகின்றது. இரண்டு பக்ஷங்களிலும் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மசேதனமாம்.

உஉ௪. ஆபாசவாதப் பிரதிபிம்ப வாதங்களில் தர்மி அல்லது தர்மத்தின் அத்தியாசத்தினது உற்பத்திக்கு உபாதானமாகத் தூலாஞ்ஞானத்தைக் கொண்டு அதிஷ்டானத்திற்குப் பேதங்கூறுதல்.

வித்தியாரணியசுவாமிகள் மதத்தில் பிரதிபிம்பத்திற்கு உற்பத்தியை அங்கீகரிக்கின் கண்ணாடி முதலிய அவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமாம். கண்ணாடி முதலிய அவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானம உபாதானமாம. அங்ஙனமே விவரணகாரர் மதத்தால் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களின் உற்பத்தியினையே அங்கீகரிக்கின், பிம்பாவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமாம். பிம்பாவச்சின்ன சேதனத்து அஞ்ஞானம் உபாதானமாம். இவ்வாற்றால் தர்மாத்தியாசபக்ஷ தர்மியத்தியாசபக்ஷங்களில் அதிஷ்டானத்திற்கும் உபாதானத்திற்கும் பேதமுண்டு என்று முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத் தன்மையை அங்கீகரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித்து, அதிஷ்டானத்திற்குப் பேதமும் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாந்தன்மையின் யோக்கியதையும் கூறுதல்.

மூலாஞ்ஞானத்திற்குஉபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், இரண்டுமதங்களிலும் அதிஷ்டானத்திற்குப் பேதம் சம்பவியாது. மூலாஞ்ஞானத்திறகே முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத் தன்மையை அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின், அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால், அல்லது முக முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின் ஆவரணசக்தி அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாக விக்ஷேபசத்தி அம்சத்தின் ஸ்திதியை அங்கீகரிக்கின், பிரஹ்ம ஞானத்தால் பிரஹ்ம சொரூபத்தை ஆவரிக்கும் மூலாஞ்ஞான அம்சமே நஷ்டமாகும். அங்ஙனமே சுத்தி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் சுத்தியாதி பவச்சின்ன சேதனத்தை ஆவரிக்கும் தூலாஞ்ஞானம்சமே நஷ்டமாகும். வியவகாரிகப் பிராதிபாஸிக விக்ஷேபத்திற்கேதுவாகிய இருவகை அஞ்ஞானம்சங்களும் சேஷமாயிருத்தலின், விதேககைவல்யத்திலும் வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிக விக்ஷேபத்தின் இருப்பினால் சகல சம்சாரத்தின் நீக்கமின்மையும் உண்டாகும். ஆதலால் ஆவரண ஏதுவான அஞ்ஞானம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாக விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானம்சம் எஞ்சி யிருப்பதாகக் கூறுதல் சம்பவியாது.

உஉ௯. தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையைக் கூறுவோர் மதம்.

தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையைக் கூறுவோர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—ஆவரண ஏதுவாகிய அஞ்ஞானம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாக விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானம்சம் எஞ்சியிருத்தல் சுவாபாவிக மன்று. ஆனால் விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானம்சத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிரதிபந்தக முளதாயின், ஆண்டு விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானம்சத்தின் சேஷமிருக்கும். பிரஹ்ம ஞானத்தினால் ஆவரண

ஏதுவாகிய அஞ்ஞானாம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகியும், விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானாம்சத்தின் நிவிருத்தியில் பிரதிபந்தகமான பிராரத்தகர்மமிருக்கும். அவ்வளவு காலம் விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானாம்சத்தின் சேஷமிருக்கும். பிராரப்த வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் அபாவமுண்டாக, விக்ஷேப ஏதுவான அஞ்ஞானாம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் இவ்வளவு பேதமுண்டு:— ஆவரிக்கும்அஞ்ஞானாம்சத்தின் நிவிருத்தியோ மகாவாக்கியஜந்நிய அந்தக்கரணத்தின் பிரமை வடிவ விருத்தியினால் உண்டாகின்றது. பிராரப்தபலத்தால் எவ்வளவு வருஷம் ஜீவித்திருக்கின்றானோ, அது வரையிலும் முன்விருத்தியோ இருக்கிறதில்லை. விக்ஷேப நிவிருத்தியின்பொருட்டு மரணத்திற்த ம்றைப்பின்றிய காலத்தில் மநாவாக்கிய விசாரத்தின் விதானம்(விதி)வித்துவானுக்கில்லை. மரணமூர்ச்சை காலத்தில் மகாவாக்கிய விசாரத்தின் சம்பவமுமில்லை. ஆதலால் விக்ஷேபசத்தியின் நாசத்திற்கேது தத்துவஞானத்தின் சம்ஸ்காரத்தோடுகூடிய சேதனமாம். ஆவரணசத்தியின் நாசத்திற்கேது தத்துவஞானமாம். எங்ஙனம் மூலாஞ்ஞானத்தின்து விக்ஷேபசத்தியின் நிவிருத்தியில் பிரதிபந்தகம் பிராரப்தகர்மமோ, அங்ஙனமே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தில் விக்ஷேபசத்தியின் நிவிருத்தியில் முகமுதலிய பிம்பத்தோடு கண்ணாடிமுதலிய உபாதியின் சம்பந்தமே பிரதிபந்தகமாம். அதன் சற்பாவத்தில் ஆவரண அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகியும், பிரதிபிம்ப முதலிய விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. பிம்ப உபாதியின் சம்பந்த வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் நிவிருத்தி உண்டாக, விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சுத்திரஜத முதலிய அத்தியாச முண்டாயின், ஆண்டு ஆவரணத்தின் நாசத்திற்குப்பின் விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தியில் பிரதிபந்தகத்தன்மையின் அபாவத்தால் விக்ஷேபம் சேஷமிராது. இவ்வாற்றால் விக்ஷேபநிவிருத்தியில் பிரதிபந்தகத்தின் அபாவத்தோடு கூடிய அதிஷ்டானஞானம் ஏதுவாதலாலும், மோக்ஷதசையில் பிராரப்தவடிவப் பிரதிபந்தக மில்லாமையினாலும் சம்ஸாரத்தின் உணர்ச்சி சம்பவியாது. ஆதலால் ஆவரணசத்தியின் நாசத்திற்குப் பின்னும் விக்ஷேபசத்தியின் இருப்பை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய தோஷமில்லாமையினால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினையும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாகக் கொள்ளுதல் உசிதமாம்.

 ௨௨௭. முற்கூறியமதத்தை நிஷேதித் சுஅுரு

த்லோடு மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பாத்தியா சத்திற்கு உபாதான மெனல்.

இங்ஙனம் கூறுதலும் பொருந்தாது. ஏனெனின் யாண்டுத் தேவதத்தனது முகம் கண்ணாடிமுதலிய உபாதி என்பவற்றின் யதார்த்தசாக்ஷாத்காரம்யஞ்ஞதத்தனுக்குண்டாகின்றதோ, அதற் குப்பிந்தியகாலத்திலும்தேவதத்தன்முகத்திற்குக் கண்ணாடியோடு சம்பந்தமுண்டாக, யஞ்ஞதத்தனுக்குத் தேவதத்தன் முகத்தினால் பிரதிபிம்பத்தன்மைமுதலிய தர்மங்களின் அத்தியாசம் விவரண மதத்தி லுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே வித்தியாரணியசுவாமிகள் மதத்தில் தேவதத்தன் முகத்தின் பிரதிபிம்பத்தினது அத்தியாசம் கண்ணாடியி லுண்டாகின்றது. அது உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியில் பிம்ப உபாதிகளின் சம் பந்தமே பிரதிபந்தகமாம். முகம் அல்லது கண்ணாடி வடிவ அதி ஷ்டானத்தின் ஞானகாலத்தில் அந்தப்பிரதிபந்தக மில்லாதிருத்த லின், பிரதிபந்தகத்தின் அபாவத்தோடுகூடிய அதிஷ்டான முண் டாகின்றது. விவரணகாரர் மதத்தில் "தேவதத்தனது முகத் தில் தர்ப்பணத்திலிருக்குந்தன்மை எதிர்முகத்தன்மை முதலியன இல்லை" என்னும் ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு விரோதியாம். வித் தியாரணிய சுவாமிகள் மதத்தில் "கண்ணாடியில் தேவதத்தன் முகமில்லை" என்னும் ஞானம் முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு விரோதியாம். ஏனெனின் இரண்டு மதங்களிலும் கிரமமாகத் தேவ தத்தன் முகத்தில் கண்ணாடியி லிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன் மை, கண்ணாடியில் தேவதத்தன் முகம் என்பதாக அத்தியாசத் தின் வடிவத்திற்குப்பேதமிருக்கின்றது. அதற்கேதுவான விக்ஷேப சத்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞானம்சத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாயிருக் கின்றது. ஆதலால் உபாதானத்தின் அபாவத்தால் முற்கூறிய ஸ்த லத்தில் யஞ்ஞதத்தனுக்குத் தேவதத்தனது முகத்தின்பிரதிபிம்பப் பிரமம் உண்டாதல் வேண்டும். பிரஹ்ம சேதனத்துள்ள மூலாஞ் ஞானத்திற்கே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய உதாரணத்தில் தேவதத்தனது முகத் தின் ஞானமும் கண்ணாடியின் ஞானமுமுண்டாகியும்,பிரஹ்மவடிவ அதிஷ்டான ஞானத்தின் அபாவத்தால் உபாதானத்திருப்பால் முற்கூறிய அத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது.

ஆதலால் மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு உபாதான மாமென்னும் பக்ஷமே நலமுடையதாம்.

௨௨௮ மூலாஞ்ஞானம் உபாதானமாம் என்னும் பக்ஷத்திற் சங்கை.

ஆனால் இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—பிரஹ்மசேதனத்துள்ள மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி வாயிலாகப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் அதிஷ்டானம் முற்கூறிய பக்ஷத்தில் பிரஹ்ம சேதனமாம். கண்ணாடி யவச்சின்ன சேதனம் அல்லது முகாவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமன்று. முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின், உபாதானத்தின் நாசத்தால் முகம் கண்ணாடி முதலிய வியாவகாரிக பதார்த்தங்களின் அபாவ முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முக முதலியவற்றால் பிம்ப உபாதியின் வியோக காலத்திலும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவியாது.

௨௨௯. இச்சங்கைக்குச் சமாதானம்.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—ஆவரணசத்தி விக்ஷேபசத்தியென்னும் பேதத்தால் இரண்டம்சங்களையுடையது அஞ்ஞானமாம். பிரதிபந்தகமின்றிய அதிஷ்டான ஞானத்தினால் எல்லா அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றது. பிராரப்த கர்மமாகிய பிரதிபந்தக மிருக்கின், பிரஹ்மவடிவ அதிஷ்டான ஞான முண்டாகியும், விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. கடமுதலிய அநாத்ம பதார்த்தகோசர ஞானமுண்டாயின், அவற்றால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் எவ்வளவுகாலம் கடாதிகளின் ஸ்புரணமிருக்கின்றதோ, அவ்வளவுகாலம் அந்தகாரத்தினால் ஆவரி(மறை)க்கப்பட்ட வீட்டின் ஏகதேசத்தில் பிரபையின் பிரகாசத்தினால் அந்தகாரம் சுருங்குவதுபோல, அஞ்ஞான ஜந்நிய ஆவரணத்தின் சுருங்குதல் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே முகம் கண்ணாடிமுதலி

யவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தால் பிரஹ்மத்தை மறைக்கும் மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியானது உண்டாகாவிடினும், அஞ்ஞானத்தாற்றோன்றிய பிரதிபிம்பாத்தியாச வடிவ விக்ஷேபத்திற்கு முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தினால் உபாதானத்தில் ஒடுங்குதல்வடிவ சங்கோசம் உண்டாகின்றது. உபாதானத்தில் விலயமாதலையே காரியத்தின் சூக்ஷ்ம அவஸ்தை யென்பர். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டான ஞானத்தின் அபாவத்தால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாதவடிவ நிவிருத்தி சம்பவியாதாயினும், முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் பிரதிபந்தகாபாவ முண்டாக, காரியத்திற்கு உபாதானத்தில் விலயவடிவ நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

உ௬0. ஏகதேசியின் கிரமமாகப் பாதத்தின் இலக்ஷணம்.

இவ்வாற்றால் சம்சாரதசையில் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாதம் உண்டாகிறதில்லை என்று ஓர் ஏகதேசி அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இம்மதத்தில் அபாவ நிச்சயத்தைப் பாதமென்று கூறுவதில்லை. ஏனெனின் "முகத்தில் கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மையில்லை, கண்ணாடியில் முக மில்லை" என்று விவரணகாரர் வித்தியாரணிய சுவாமிகளின் மத பேதத்தால் இருவகை அத்தியாசத்தின் அபாவ நிச்சயம் சகல அஞ்ஞானிகளுக்கும் அநுபவ சித்தமாம். அதன் அபாவத்தைச் சம்சாரதசையிற் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாதமில்லை எனக்கொள்ளின், அவர் மதத்தில் கேவலம் அதிஷ்டான சேஷத்தினைப் பாத மென்பர். பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் அபாவ நிச்சயம் முற்கூறியபடி உண்டாகியும், சம்சாரதசையில் அஞ்ஞானத்தின் சத்தையிருத்தலால், கேவல அதிஷ்டானம் சேஷமன்று; ஆனால் அஞ்ஞான விசிஷ்ட அதிஷ்டான மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பிரதிபந்தகமின்றிய முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தினால் அதிஷ்டான ஞானமின்றிப் பாதவடிவ அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் அபாவமுண்டாகியும், தனது உபாதானத்தில் காரியத்தின் விலயவடிவ சங்கோச முண்டாகின்றது. உபாதான வடிவமாகக் காரியம் நிலைத்தலையே சூக்ஷ்மாவஸ்தை யென்பர்.

உகக. அநேக நூலாசிரியர்கள் மதப்படி பாதத்தில் இலக்ஷணமும், பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தினது பாதத்தின் சித்தியும்

அநேக நூலாசிரியர் மதத்தில் பிரஹ்மஞானமின்றி மூலாஞ்ஞானத்தின் நாசமின்றியும் மூலாஞ்ஞான ஜந்நியப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாத முண்டாகின்றது. அவர்கள் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—மித்தியாத்துவ நிச்சயம் அல்லது அபாவநிச்சயம் பாதமெனப்படுகின்ற தென்பது சர்வ கிரந்தங்களின் நிச்சயமாம். அநேக இடங்களில் மித்தியாத்துவ நிச்சயமும் அபாவநிச்சய பதார்த்தமாகின்றது. இங்கு அதிஷ்டானமாத்திரம் சேஷமிருக்கின்றது. அஞ்ஞானம் சேஷித் திருக்கவில்லை. இவ்வபிப்பிராயத்தால் சில நூலாசிரியர் அதிஷ்டானமாத்திரத்தின் சேஷமே பாதத்தின் சொரூபமெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அதிஷ்டானமாத்திரத்தின் சேஷம் பாதத்தின் லக்ஷணமன்று. பாதத்திற்கு இதுவே லக்ஷணமாயின், ஸ்படிகத்தில் செம்மைப் பிரமமுதலிய ஸோபாதிக (உபாதியோடுகூடிய) அத்தியாச முண்டாகின்றது. அங்கு அதிஷ்டான ஞானத்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலும் செம்பரத்தம் பூவிற்கும் ஸ்படிகத்திற்கும் பரஸ்பர சம்பந்தவடிவப் பிரதிபந்தகமிருக்கச் செம்மை அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே வித்துவானுக்குப் பிராரப்தகர்மப் பிரதிபந்தக மிருக்கச் சரீரமுதலியவற்றின் நிவிருத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அஞ்ஞானகாரிய விசிஷ்ட அதிஷ்டானம் இரண்டிடங்களிலு மிருத்தலின், கேவல அதிஷ்டான சேஷத்தின் அபாவத்தால் பாத வியவகார மில்லை. அது உண்டாதல்வேண்டும். சுவேத(வெண்மை) ஸ்படிகத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தால் செம்மை அத்தியாசத்தின் பாத முண்டாகின்றது. பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தால் ஜீவன்முக்த வித்துவானுக்குச் சம்சாரத்தின் பாதமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் விக்ஷேபத்தோடுகூடிய அதிஷ்டானத்தில் பாத வியவகாரத்தைச் சகல நூலாசிரியர்களும் எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தில் மித்தியாத்தன்மை நிச்சயம் அல்லது அபாவநிச்சயமே பாதத்தின் சொரூபமெனச் சம்பவிக்கின்றது. பிரதிபந்தகமின்றிய முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் முகத்திற் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களின், அங்ஙனமே கண்ணாடியில்

பிரதிபிம்ப முதலிய தர்மிகளின் மித்தியாத்தன்மை நிச்சய முண்டாகின்றது, அங்ஙனமே அபாவ நிச்சய முண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாத முண்டாகிறதில்லை என்று கூறுதல் பொருத்தமுடையதன்று.

உகூஉ. முகம் கண்ணாடிமுதலிய அதிஷ்டானத்தின் ஞானம் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாதல்.

அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அத்தியாசத்தின் பாதரூப நிவிருத்தி யுண்டாதல்போல முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் அபரோக்ஷஞானத்தினாலும் பிரதிபந்தகமின்றிய காலத்தில் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் பிரதிபந்தகாபாவத்தோடுகூடிய முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானமும் அதிஷ்டானத்தினைப்போல அத்தியாச நிவிருத்திக்கு ஏதுவாமென்று மதிக்கத்தக்கதாம். முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாச நிவிருத்தியின் காரணத்தன்மை சம்பவிக்கவும் செய்கின்றது. ஏனெனின் சமான விஷயமுடைய ஞானத்தோடு அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதமுண்டு. பின்ன விஷயமுடைய ஞானத்தோடு அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதமின்று. ஆதலால் முகம் கண்ணாடிமுதலிய ஞானத்திற்கு முகம் கண்ணாடியாதி அவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அவஸ்தாஞ்ஞானத்தோடுதான் விரோதமிருக்கின்றது. பிரஹ்மத்தைஆச்சாதி(மறை)க்கும்மூலாஞ்ஞானத்தோடு பிரஹ்மஞானமொழிந்த மற்றைய ஞானங்களுக்கு விரோதமில்லை. ஆதலால் பிரஹ்மஞான விரோதியாகிய மூலாஞ்ஞானத்தோடு கண்ணாடிமுதலிய ஞானத்திற்கு விரோதமின்மையால், பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியானது இல்லையாயினும், அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியும் விரோதிஞானத்தால்பூர்வஞானம் நிவிருத்தியாதல் அநுபவசித்தமாம்.

உகூகூ. முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தைக் கெடுக்குந்தன்மை.

எங்கு இரஜ்ஜுவின் அஞ்ஞானத்தினால் சர்ப்பப் பிரமத்திற்குப்பின் தண்டப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அங்குத் தண்டஞான

த்தினால் சர்ப்பத்தின் உபாதானமாகிய அவஸ்தாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தின் தத்துவஞானத்தினாலேயே அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜ்ஜு ஞானமின்றி இரஜ்ஜு சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கு நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. தண்டப் பிரமத்தினாலே இரஜ்ஜு சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமாயின், உபாதானத்தின் அபாவத்தால் தண்டாத்தியாசத்தின் சொரூபமே சித்தியாது. ஆதலால் தண்ட ஞானத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றி எங்ஙனம் சர்ப்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே "முகத்திற் பிரதிபிம்பத்தன்மையில்லை, கண்ணாடியில் முகமில்லை" என்றிவ்வாறு முகம் கண்ணாடிகளின் ஞானம் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு விரோதியாயிருத்தலின், அதனாலும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்திஉண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய ஞானத்தினால் நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. முற்கூறிய ஞானத்தினால் மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியைக் கூறின், மூலாஞ்ஞானத்தின் காரியமாகிய முகம் கண்ணாடி முதலிய வியாவகாரிக பதார்த்தங்களும் நஷ்டமாதல்வேண்டும். ஆதலால் முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு விரோதியான விஷயத்தையுடையதா யிருத்தலின், அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தைக் கெடுக்குந்தன்மை யிருக்கின்றது. பாவாபாவங்களுக்குப் பரஸ்பர விரோதமுண்டு. ஆதலால் அவற்றின் ஞானமும் ஒன்றற்கொன்று விரோதியாம். யாண்டு ஸ்தாணுவில் ஸ்தாணுத்தன்மை ஞானத்திற்குப்பின் புருஷத்தன்மைப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு"ஸ்தாணுத்தன்மையில்லை" யென்னும் விரோதியாகிய பிரமஞானத்தினால் முன் பிரமாஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. கடமுதலிய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் பிரமஞானத்திற்குப்பின் 'கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோக முண்டாகக் "கடமுடையது பூதலம்" என்னும் விரோதியாகிய பிரமாஞானத்தினால் பூர்வப்பிரமஞானத்தின் நிவிருத்திஉண்டாகின்றது. யாண்டு இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பப் பிரமத்திற்குப்பின் தண்டப் பிரமத்தினால் சர்ப்பப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டப்பிரமத்தினால் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றாற் சிலவிடத்துப் பிரமஞானத்தினால் பிரமா

ஞானத்தின் நிவிருத்தியும், சிலவிடத்துப் பிரமாஞானத்தினால் பிரமஞானத்தின் நிவிருத்தியும் சிலவிடத்துப் பிரமஞானத்தினால் பிரமஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன. யாண்டுப் பிரமத்தினால் பிரமையின் நிவிருத்தியும் பிரமத்தினால் பிரமத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டர்கின்றனவோ, ஆண்டுப் பிரமத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் இருப்பிலேயே பூர்வஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிரமாஞானத்தினால் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்தஞானம் பிரமையாயிருத்தலின், அஞ்ஞானத்தோடு பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானஞானமின்றி மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியுமின்றி முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது.

விரோதிஞானத்தினால் பூர்வஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானத்தினாலேயே பூர்வப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாமென்னும் நியமமில்லை. ஆனால் அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானமின்றி அஞ்ஞான்த்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி கேவல அதிஷ்டானத்தின் விசேஷப் பிரமையினாலுண்டாகின்றது என்பது நியமமாம். விவரணகாரர் மதத்தில் முகத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மை கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன்மை என்னும் அத்தியாசம் உண்டாகின்றது. அதற்கு விரோதி "முகத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலியன இல்லை" என்னும் ஞானமாம். வித்தியாரணியசுவாமிகளின் மதத்தில் "கண்ணாடியில் முக" மென்னும் அத்தியாச முண்டாகின்றது. "கண்ணாடியில் முகமில்லை" என்னும் ஞானம் அதற்கு விரோதியாம். நையாயிகமதத்திலும் பாவாபாவங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதம் அங்கீகரித்து, அவற்றின் ஞானங்களுக்கும் விஷய விரோதத்தால் விரோதம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், பிம்ப உபாதியின் சந்நிதான வடிவப் பிரதிபந்தகமின்றிய காலத்தில் முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியும் முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது.

௨௧௪ முற்கூறிய பக்ஷத்தில் பத்மபாதாசாரியாராற் செய்யப்பட்ட பஞ்சபாதிகையின்படி தூலாஞ்ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையைக் கூறும் வாதியின் சங்கை.

ஆனால் இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—சாரீரகபாஷியத்திற்குப் பஞ்சபாதிகை என்னும் உரை பத்மபாதாசாரியராற் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குப் பாஷியகாரரது வசனத்தினால் சர்வஞ்ஞத்தன்மை உண்டாயிருக்கின்றது. அந்தச் சர்வஞ்ஞ வசனமாகிய பஞ்சபாதிகையில் இது எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—யாண்டுச் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜ்ஜு சுத்திகளின் ஞானத்தினால் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியினால் சர்ப்ப மிரஜதமுதலிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் ஞானத்தினைச் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் நிவிருத்தியில் சாக்ஷாத் காரணமெனக் கொள்ளின், உபாதானத்தின் நாசத்தால் பாவகாரியத்தின் நாசமுண்டாகும் என்னும் நியமத்திற்குக் கேடுண்டாகும். அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நாசத்தால் அத்தியாசத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது என்று இவ்வாறு அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய நியமத்திற்கு வியபிசாரமுண்டாகிறதில்லை. அந்தகாரத்தினைப்போல அஞ்ஞானமும் பாவரூபமாயினும், அஞ்ஞானம் அநாதியாயிருத்தலின் காரியமன்று. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ அதிஷ்டான ஞானத்தினாலும் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் பாவகாரியமாகிய சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உபாதானத்தின் நாசமின்றி உண்டாகிறதில்லை. கடத்துவம்சத்தின் நிவிருத்தியும் த்வைதாந்தமதத்திலுண்டாகின்றது. அபாவ பதார்த்தங்களுக்கு உபாதானகாரண மிருப்பதில்லை. ஆதலால் உபாதானத்தின் நாசமின்றியும் கடத்துவம்சவடிவ காரியத்தின் நாசமுண்டாம். ஆனால் கடத்துவம்சம் பாவமன்று. ஆதலால் உபாதான நாசத்திற்குப் பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் நியதமாக ஏதுவாகுந் தன்மையைப் பாதுகாத்தற்குப் பஞ்சபாதிகையில் அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அதிஷ்டான ஞானம் அத்தியாச

நிவிருத்திக் கேதுவாதல் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அஞ்ஞான நிவிருத்தியை விட்டு அதிஷ்டானஞானம் அத்தியாச நிவிருத்திக்குச் சாக்ஷாத் ஏதுவாதல் நிஷேதஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின உபாதானத்தின் மேன்மையை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது. ஆதலால் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோதமுண்டாகும். அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாகக்கொள்ளின் விரோதமில்லை. ஏனெனின் அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்குஉபாதானமாகக் கூறின், அவர்கள் மதத்தில் விவரணகாரர் மதப்படி முகாவச்சின்னசேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானம் தர்மாத்தியாசத்திற்கு உபாதானமெனச் சித்திக்கின்றது. வித்தியாரணிய சுவாமிகளின் மதப்படி கண்ணாடி அவச்சின்ன சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானம் தர்மி அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனச் சித்திக்கின்றது. பிரதிபந்தகமின்றிய காலத்தில் முகஞானத்தினால் அல்லது கண்ணாடிஞானத்தினால் அவ்வஞ்ஞானங்களுக்குக் கிரமமாக நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அஞ்ஞான நிவிருத்திவாயிலாகப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத் தன்மையை அங்கீகரித்தல் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு அநுகூலமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையைக் கூறுதல் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விருத்தமாம். இவ்வாற்றால் முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாதலை அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு அங்கீகரிக்கின், அதற்கு இது பூர்வபக்ஷமாம்.

உகரு. முற்கூறிய சங்கை-பொருந்தாமை.

ஆனால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரிக்கினும், பஞ்சபாதிகை வசனத்தோடுள்ள விரோதம் பரிகாரமாகாது. அது வருமாறு:—யாண்டுத் தர்ப்பண சம்பந்தமின்றிய தேவதத்தனது முகத்தின் அல்லது தேவதத்தமுகம் பிரிந்த கண்ணாடியின் சாக்ஷாத்காரம் யஞ்ஞதத்தனுக்குண்டாய், அடுத்தகணத்தில் தேவதத்தனது முகத்திற்குத் தர்ப்பணத்தோடு சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பிரதிபிம்பாத்தியாசம உண்டாகின்றது.

மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முகம் கண்ணாடிமுதலிய சாக்ஷாத்காரத்தினால் அதன் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. முகஞானத்தால் முகாவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும், அங்ஙனமே கண்ணாடி ஞானத்தினால் கண்ணாடி யவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் அவசிய முண்டாகின்றன. முக கண்ணாடிகளின் சாக்ஷாத்கார்த்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலும் முக கண்ணாடிகளின் சந்நிதானத்தால் பிரதிபிம்பாத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் முக கண்ணாடிகளின் சாக்ஷாத்காரத்தால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்தின் ஆவரண சத்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞானாம்சத்தின் நாசம் உண்டாகாமையால், விசேஷ வடிவத்தால் அறியப்படாத அதிஷ்டானத்திலும் அத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டுக் கண்ணாடிக்கும் முகத்திற்கும் பரஸ்பரவியோகமுண்டாக, பிரதிபந்தகாபாவத்தோடுகூடிய அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்திவாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி கூறுதல் அவஸ்தாஞ ஞானவாதிக்கும் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் ஞானத்தினால் சாக்ஷாத் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்திகூறுதலே சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் இரஜ்ஜுஞானத்தினால் சுத்தியின் அஞ்ஞானத்தினது நாசம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஞானத்தினால் அஞ்ஞானமாத்திரத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சமானவிஷயமுள்ள அஞ்ஞானத்திற்கு ஞானத்தினால் நாசமுண்டாகின்றது. ஞானத்தினால் எதன் பிரகாசமுண்டாகின்றதோ, அது ஞானத்தின் விஷய மெனப்படுகின்றது. அஞ்ஞானத்தினால் ஆவரிக்கப்படுவது யாதோ, அது அஞ்ஞானத்தின் விஷய மெனப்படுகின்றது. யஞ்ஞதத்தனுக்கு அத்தியாசத்திற்கு முற்காலத்தில் உண்டாகிய முக கண்ணாடிகளின் சாக்ஷாத்காரம் யாதோ, அதனால் ஆவரணத்தின் நாசம் உண்டாகுதலால் அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஆவரண வடிவ அஞ்ஞானத்தினது விஷயததின் அபாவம் முக கண்ணாடிகளி லிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞான அஞ்ஞானங்களின் விரோதத்தைச் சம்பாதிக்கும் சமானவிஷயத்தன்மையின் பங்கத்தால், முற்கூறியவிடத்து அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றி அத்தியாசமாத்திரத்தின் நிவிருத்தி அவஸ்தாஞ்ஞானவாதிக்கும் அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது. இவ்வாற்றால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்

தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கினும் பஞ்சபாதிகை வசனத்தோடுள்ள விரோதம் பரிகாரமாகிறதில்லை.

உ௯௬. மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தினது ஏதுத்தன்மையை யங்கீகரிக்கின் பஞ்சபாதிகையின் வசனத்தோடு விரோதமும், மூலாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மையை அங்கீகரிக்கின் அவிரோதமும் உளதாதல்.

அன்றியும் சூக்ஷ்மமாக விசாரிக்கின், அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்தலே பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோதமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்தல் விரோதமன்று. அது வருமாறு:—ஞானத்தால் கேவலம் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. அஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தின் நிவிருத்தியினால் அஞ்ஞான காரியத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாறு பஞ்சபாதிகைவசன மிருக்கின்றது. அதற்கு இது அபிப்பிராயமன்று. பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவாயிருத்தலின், ஞானத்தினால் அத்தியாச நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் உபாதானத்தின் நாசமின்றிப் பாவகாரியத்தின் நாசமுண்டாகிற தில்லையெனின், பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவாம். பாவகாரியம் துவியணுகமாம். அதன் உபாதானம் பரமாணுக்களாம். அவற்றிற்கு நித்தியத்தன்மை யிருத்தலால் நாசம் சம்பவியாது. ஆதலால் பரமாணு சையோகத்தின் நாசத்தால் துவியணுகத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதான நாசத்தின் ஏதுத்தன்மைக்கு வியபிசாரமிருக்கின்றது. ஆதலால்பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானநாசம் ஏதுவாதலாகிய நியமத்தைப் பாதுகாக்கும் அபிப்பிராயத்தினால் பஞ்சபாதிகை கூறியதன்று. கேவல ஆக்கிரகத்தினால் பஞ்சபாதிகையின் வசனத்திற்கு முற்கூறிய நியமத்தைப் பாதுகாத்தலில் அபிப்பிராயமெனக்கூறின், தண்டப் பிரமத்தினால் சர்ப்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகாது. நையாயிகமதத்திலும் துவியணுகத்திற்கு வேறாகிய திரவியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசத்தினை ஏதுவெனக் கொண்டிருக்

கின்றனர். சகல பாவகாரியங்களின் நாசத்தில் உபாதான நாசத்தை ஏதுவாகக்கூறின், பரமாணுவும் மனமும் நித்தியமாம்; அவற்றிற்கு நாசம் சம்பவியாமையால், அவற்றின் கிரியைக்கும் நாசமுண்டாகாது. அங்ஙனமே நித்தியமான ஆத்மாவின் ஞான முதலிய குணங்களுக்கும் நித்தியமாகிய ஆகாயத்தின் சப்த முதலிய குணங்களுக்கும் நாசமுண்டாகாது. ஆதலால் பாவகாரியங்களின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவாமென்று கூறுதல் அசங்கதமாம். ஆனால் சிலவிடங்களில் ஆசிரயத்தின் நாசமுண்டாகக் காரியத்தின் ஸ்திதி யிருக்கிறதில்லை. ஆண்டு உபாதானத்தின் நாசமும் காரிய நாசத்திற் கேதுவாம். அங்ஙனமாயினும் காரிய நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவன்று. உபாதானத்தின் இருப்பில் அந்நிய காரணத்தினாலும் காரியத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் முற்கூறிய நியமசம்ரக்ஷணையின் அபிப்பிராயத்தால் பஞ்சபாதிகை கூறியதன்று. ஆனால் அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமிடத்து, அதிஷ்டான ஞானத்திற்கு அத்தியாச நிவிருத்தியில் காரணத்தன்மை யில்லை. அதிஷ்டான ஞானமோ அஞ்ஞான நிவிருத்திக்குக் காரணமாம். அஞ்ஞான நிவிருத்தி அத்தியாச நிவிருத்திக்குக் காரணமாம். எங்ஙனம் குலாலன்பிதா கடத்தில் பிறிதோராற்றாற் பெறப்பட்டவனாயிருத்தலின் காரணமாகானோ, அங்ஙனமே அத்தியாச நிவிருத்தியில் அதிஷ்டானத்தின் ஞானம் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாயிருத்தலின் காரணமன்று. இவ்வாற்றால் அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமிடத்து, ஞானத்தினால் அஞ்ஞான மாத்திரத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் நாசத்தால் உண்டாகின்றது. இது பஞ்சபாதிகை வசனத்தின் அபிப்பிராயமாம். எங்கும் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியில் அஞ்ஞான நிவிருத்திக்கு ஏதுத்தன்மை யிருக்கின்றது என்னும் அபிப்பிராயத்தால் பஞ்சபாதிகை கூறியுளதேல், தண்டப்பிரமத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்மையால் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானத்தினால் அத்தியாச நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆண்டு அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியே அத்தியாச நிவிருத்திக்கு ஏதுவாமென்னும் நியமம் பஞ்சபாதிகை நூலிற் கருதப்பட்டதாம். அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப்

பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், அவர்
மதத்தில் மூகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞானமே அதிஷ்டா
னத்தின் ஞானமாம். அதனுல் அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக
அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரித்தல். பஞ்சபாதிகையின்
அநுசாரமாம். யஞ்ஞதத்தனுக்குப் பூர்வஞானத்தால் ஆவரண நா
சஸ்தலத்தில் தேவதத்தனது முகத்தின் உபாதி சந்நிதிப்பட பிர
திபிம்பாத்தியாச முண்டாகின்றது. உபாதி பிரிந்தகாலத்தில் அதி
ஷ்டான ஞானத்தினுல் அத்தியாசம் நிவிருத்தியாகின்றது. ஆண்டு
அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்
பவிக்கிறதில்லை. ஆனுல் அதிஷ்டான ஞானத்தினுல் சாக்ஷாத் அத்
தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இதனுல் பஞ்சபாதிகை
யோடு விருத்தமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாச
த்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முகம் கண்ணுடி
முதலிய ஞானத்தால் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்
டாகும். ஆண்டு முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றிற்கு இப்பக்ஷத்தில்
அதிஷ்டானத்தன்மை யின்மையால், அதிஷ்டான ஞான ஜந்நிய
அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியில்லை. ஆனுல் விரோதி விஷயத்தின்
ஞானத்திற்கு விரோதியாயிருத்தலின் முகம் கண்ணுடி முதலியவ
ற்றின் ஞானதகிற்கு அத்தியாசத்தைநிவர்த்திக்குந்தன்மையுண்டு.
பஞ்சபாதிகையில் அதிஷ்டான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி
யே அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகக் கருதப்பட்டதாம். அதிஷ்
டான ஞானமின்றி வேறுவகையால் அத்தியாசம் நிவிருத்தியாத
லில் அஞ்ஞான நிவிருத்திக்கு வாயிற்றன்மை கருதப்படவில்லை.
இவ்வாற்ருல் மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத் தியாசத்தின்
உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முகம் கண்ணுடி முதலிய
வற்றின் ஞான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான
ஞான ஜந்நியமன்று. அவஸ்தாஞ்ஞானத்தை முற்கூறிய அத்தி
யாசத்திற்கு உபாதானமெனக் கொள்ளின், முகம் கண்ணுடி முத
லியவற்றின் ஞான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான
ஞான ஜந்நியமாம். அதிஷ்டானத்தினுல் அத்தியாசத்தின் நிவிரு
த்தி உண்டாயின், அது அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகவே பஞ்ச
பாதிகையிற் கருதப்பட்டதாம். முன் அறியப்பட்ட அதிஷ்டானத்
தில் அத்தியாசமுண்டாய் நிவிருத்தி உண்டாயின், ஆண்டு முற்கூ
றியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிரு

த்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப் பிர திபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித்தலே பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோதமாம்; மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித் தல் விரோதமில்லை.

உகள. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் வியாவகாரிகத் தன்மை பிராதிபாஸிகத்தன்மைகளின் விசார பூர்வகமான சொப்பனாத்தியாசத்தினது உபாதான விசாரத்தின் பிரதிஞ்ஞை.

இவ்வாற்றால் ஆகாயமுதலிய பிரபஞ்சத்தைப்போல மூலாஞ் ஞான ஜந்நியமாம் பிரதிபிம்பாத்தியாசம். ஆனால் ஏகதேசி யின் கிரமப்படி பிரஹ்ம ஞானமின்றி அதன் பாதவடிவ நிவிரு த்தி உண்டாகா திருத்தலின், பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தில் வியாவகா ரிகத்தன்மைச் சங்கை உண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிம்ப உபாதியின் சம்பந்த வடிவ * ஆகந்துக தோஷ ஜந்நியமாம்; ஆத லால்பிராதிபாஸிகமாம்.ஆகாயமுதலிய பிரபஞ்சத்திற்குஅத்தியாச முளது. அவை அவித்தைமாத்திரத்தாற் றோன்றியனவாம்; ஆத லால் வியாவகாரிகமாம். பின்னர் முற்கூறியபடியோ அதிஷ்டான ஞானமின்றி விரோதிஞானத்தினால் பாதவடிவ நிவிருத்தியின் சம் பவ மிருத்தலின், சம்சாரதசையில் பாதிக்கப்படுந்தன்மை வடிவ பிராதிபாஸிகத்தன்மையும சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம பிரதிபிம பாத்தியாசத்தில் மதபேதத்தால் அவஸதாஞ்ஞானமும் மூலாஞ் ஞானமும் உபாதானமென்று கூறப்பட்டனவோ, அங்ஙனமே சொப்பனாத்தியாசமும் சிலர் மதத்தில் அவஸ்தாஞ்ஞான ஜந்நிய மும் வேறுமதத்தில் மூலாஞ்ஞான ஜந்நியமுமாம்.

உகஅ—உ௫௭. சொப்பனத்தில் விசாரம்.

உகஅ. தூலாஞ்ஞானம் சொப்பனத்திற்கு உபா தானமாதலின் கிரமம்.

அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குச் சொப்பனத்தின் உபாதானத்தன் மையை இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தாவிசே

* ஆகந்துகம்—செயற்கை, போக்குவரத்துடையது, ஒன்றன் தருமம் மற்றொன்றிலேறுதல்.

ஷம் நித்திரையாம். ஏனெனின் ஆவரண விக்ஷேப சத்தியோடு கூடியதன்மை.அஞ்ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். சொப்பனகாலத்தில் ஜாக்கிர திருஷ்டாதிருசியங்களின் ஆவரணம் அநுபவ சித்தமாம். தேவதத்தனென்னும் பெயருள்ள பிராஹ்மணஜாதியான் ஜாக்கிர காலத்தில்பிதாபாட்டன் முதலியோர மரணத்திற்குப்பின்,தாகம் சிரார்த்த முதலியவற்றைச்செய்து பொருள் புத்திரர்முதலிய சம்பத்தோடுங் கூடித் தூங்குகின்றவனும், தன்னை யஞ்ஞதத்தனென்னும் பெயர், க்ஷத்திரியஜாதி, பாலியாவஸ்தை என்பவற்றோடு கூடியவனும் அன்னவஸ்திரங்கள் கிட்டாமையால் பசியினாலும் குளிரினாலும் பீடிக்கப்பட்டு,தனதுபிதாபாட்டன்மார்களதுமடியில் அழுது கொண்டிருக்க அநுபவிக்கின்றான்.ஆண்டுஜாக்கிரகாலத்தின் வியாவகாரிகதிருஷ்டாதிருசியங்களுக்குமூலாஞ்ஞானத்தினால் ஆவரணத்தைக்கூறின், ஜாக்கிரகாலத்திலும் அவற்றின் ஆவரணமுண்டாதல் வேண்டும். வேறெதுவும் ஆவரணத்தைச் செய்வதாகக் காணப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் சொப்பன காலத்தில் நித்திரையே ஆவரணம் செய்கின்றது. சொப்பனத்தின் பதார்த்த வடிவ பரிணாமமும் நித்திரையினதேயாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஆவரண விக்ஷேப சத்தி விசிஷ்டம் நித்திரையாம். ஆதலால் அஞ்ஞான லக்ஷணம் நித்திரையிலிருத்தலால் அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தாவிசேஷம் நித்திரையாம். ஆனால் அவஸ்தாஞ்ஞானம் ஸாதியாம். ஏனெனின் மூலாஞ்ஞானமே ஆகந்துக வடிவ விசிஷ்டமாய்ச் சொற்ப உபாதி அவச்சின்ன சேதனத்தை ஆவரணம் செய்கின்றது. அதனை அவஸ்தாஞ்ஞான மென்றும், தூலாஞ்ஞான மென்றும் கூறுவர். இவ்வாற்றால் ஆகந்துக வடிவ விசிஷ்டமா யிருத்தலின் அவஸ்தாஞ்ஞானம் ஸாதியாம். அதன் உற்பத்தியில் நிமித்தகாரணம் ஜாக்கிர போகத்திற்கு ஏதுவான கர்மங்களின் உபராமமாம். மூலாஞ்ஞானத்தின் ஆகார விசேஷமாகவே யிருத்தலின் மூலாஞ்ஞானம் உபாதான காரணமாம். நித்திரை வடிவ அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினால் ஆவரிக்கப்பட்ட வியாவகாரிக திருஷ்டாவினிடத்துப் பிராதிபாஸிக திருஷ்டா அத்தியஸ்தமாம். அந்த நித்திரையினால் ஆவரிக்கப்பட்ட வியாவகாரிக திருசியத்தில் பிராதிபாஸிக திருசியம் அத்தியஸ்தமாம். ஆதலால் பிராதிபாஸிக திருஷ்டாவின் அதிஷ்டானம் வியாவகாரிக திருஷ்டாவாம். பிராதிபாஸிக திருசியத்தின் அதிஷ்டானம் வியாவகாரிக திருசியமாம். கர்மம் போகத்திற் கெதிர்முகமா

யின் அப்போது ஜாக்கிரமுண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் பிரஹ்ம ஞான மின்றிய புருஷர்களுக்கும் வியாவகாரிக் திருஷ்டா திருசியங்களின் ஞானமே அதிஷ்டானத்தின் ஞானமாம். அதினுல் அவஸ்தாஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தின் நிவிருத்திவாயிலாகப் பிராதிபாஸிக திருஷ்டா திருசியங்களின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. வியாவகாரிக திருஷ்டாவின் ஞானத்தினுல் பிராதிபாஸிக திருஷ்டாவின் நிவிருத்தியும், வியாவகாரிக திருசியத்தின் ஞானத்தினுல் பிராதிபாஸிக திருசியத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன.

உ௬௯. முற்கூறிய பக்ஷத்திற் சங்கை.

இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—முற்கூறியபடி ஜாக்கிர திருஷ்டாவுக்கும் சொப்பன திருஷ்டாவுக்கும் பேதமுண்டு. அந்நிய திருஷ்டாவினது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி அந்நியனுக்குண்டாகுமாயின், தேவதத்தனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி யஞ்ஞதத்தனுக் குண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சொப்பனத்தின் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி ஜாக்கிரகாலத்தி லுண்டாகின்றது. திருஷ்டாவின் பேதம் அங்கீகரிக்கின் ஸ்மிருதி சம்பவியாது.

உ௭௦. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—அந்நியனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி அந்நியனுக்குண்டாகாதாயினும், தன்னுல் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி தனக்குண்டாகும். அங்ஙனமே தனது தாதாத்மிய முடையவனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதியும் தனக்குண்டாம். ஆதலால் தேவதத்த யஞ்ஞதத்தர்களுக்குப் பரஸ்பரம் தாதாத்மியமில்லை. ஜாக்கிரத்தின் திருஷ்டாவில் சொப்பன திருஷ்டாவிற்கு அத்தியஸ்தத்தன்மை யிருத்தலால், அவனிடத்து அவனது தாதாத்மிய முண்டு. அத்தியஸ்த பதார்த்தத்திற்கு அதிஷ்டானத்தில் தாதாத்மிய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றுல் ஜாக்கிர திருஷ்டாவின் தாதாத்மிய முடையவன் சொப்பன திருஷ்டாவாம். அவனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி ஜாக்கிர திருஷ்டாவிற் குண்டாகின்றது. யஞ்ஞதத்தனிடத்துத் தேவதத்தனது தாதான்மிய மின்மையால் தேவதத்தனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதியினது அனுபவு யஞ்ஞதத்தனுக்கில்லை. இவ்வாற்றுல் சொப்பனத்தியாசத்தின் உபாதானம் நித்திரைவடிவ அவஸ்தாஞ்ஞானமாம்.

சொப்பனத்தின் பிராதிபாஸிக ஜீவனுக்கும் ஜகத்திற்கும் அதிஷ்டானமாதல்.

சொப்பனகாலத்தில் திருசியமாத்திரத்தின் அஞ்ஞானத்தால் உற்பத்தி அங்கீகரித்து, வியாவகாரிக ஜாக்கிரகாலத்தின் ஜீவனைத் திருஷ்டார்வாகக் கொள்ளின் சம்பவியாது. ஏனெனின், வியாவகாரிக ஜீவனது சொரூபம் நித்திரைவடிவ அஞ்ஞானத்தால் ஆவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அஞ்ஞானத்தினால் ஆவரிக்கப்பட்ட ஜீவனது சம்பந்தத்தினால் விஷயத்தின் அபரோக்ஷமுண்டாகின்றது. இதனால் சொப்பனப் பிரபஞ்சத்தின் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் அசம்பவமுண்டாகும். ஆதலால் திருசியத்தைப்போல திருஷ்டாவும் வியாவகாரிக ஜீவனிடத்து அத்தியஸ்தமாம். அது ஆவரிக்கப்படாததாம். அதன் சம்பந்தத்தினால் பிராதிபாஸிகத் திருசியத்தின் அபரோக்ஷஞானம் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பாரமார்த்திக வியாவகாரிக பிராதிபாஸிக பேதத்தால் மூவகைச்சீவவாதிகளாகிய நூலாசிரியர் சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானம் வியாவகாரிக ஜீவனும் ஜகத்தும் என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

உசஉ. முற்கூறிய பக்ஷத்தின் பொருத்தமின்மையோடு சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை.

ஆனால் இம்மதம் பொருத்தமில்லாததாம். ஏனெனின் வியாவகாரிகத் திருஷ்டாவும் திருசியத்தைப்போல அநாத்மாவாக இருத்தலின் ஜடமாம். ஆனால் சத்தாஸ்பூர்த்தியைத் தருதல் வடிவ அதிஷ்டானத்தன்மை வியாவகாரிகத் திருஷ்டா திருசியங்களில் சம்பவியாது. ஆனால் சேதனத்திற்குச் சொப்பனப் பிரபஞ்சத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை கூறுதல் உசிதமாம். இதனால்தான் இரஜ்ஜு சுத்திகள் சர்ப்ப இரஜதங்களுக்கு அதிஷ்டானமாமென்னும் வசனத்திற்கு இரஜ்ஜு அவச்சின்னசேதன அதிஷ்டானத்தில் தாற்பரியம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அநேக நூல்களிலும் சேதனமே சொப்பனப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானமெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அகங்காராவச்சின்னசேதனம் சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானமாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் நிலமுடையனவாம்.

௨௬௩. அகங்காராவச்சின்ன சேதனத்தைச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாக்கொண்டு, மூலாஞ்ஞானம் அதற்கு உபாதானமாதலும், ஜாக்கிரத்தின் ஞானத்தால் அதன் நிவிருத்தியும்.

அவற்றில் அகங்காராவச்சின்ன சேதனத்தைச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக் கொள்ளின், மூலாஞ்ஞானத்தால் அதன் ஆவரணம் சம்பவியாது. ஆதலால் அகங்காராவச்சின்னத்தை ஆச்சாதிக்கும் அவஸ்தாஞ்ஞானமே சொப்பனத்தின் உபாதானமெனச் சம்பவிக்கின்றது. ஜாக்கிரத்தின் போதத்தால் பிரஹ்மஞானமின்றி அதன் நிவிருத்தியும் சம்பவிக்கின்றது.

௨௬௪. அகங்கார அநவச்சின்னசேதனத்தைச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அதன் உபாதானத்தன்மையும், உபாதானத்தில் விலயவடிவமான அதன் நிவிருத்தியும்.

அவித்தையில் பிரதிபிம்பசேதனம் அல்லது பிம்பவடிவ ஈசுவரசேதனம் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனமாம். அதற்கதிஷ்டானத்தன்மையிலோ அதனை ஆச்சாதி (மறை)க்கும் மூலாஞ்ஞானமே சொப்பனத்தின் உபாதானமாகக் கொள்ளவேண்டியதாகின்றது. ஜாக்கிரத்தின் போதத்தினால் அதன் பாதவடிவ நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் உபாதானத்தில் விலயவடிவச் சொப்பனத்தின் நிவிருத்தி ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகின்றது.

௨௬௫. அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தினையே அதிஷ்டானமெனக்கொண்டு விரோதிஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் விக்ஷேப ஏதுவானசத்தி ஒன்றனது நாசத்தின் அங்கீகாரம்.

அல்லது பிரதிபிம்பாத்தியாச நிரூபணத்தில் முற்கூறியபடி ஜாக்கிரபோதம் விரோதிஞானமாயிருத்தலின் சொப்பனத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியைக் கூறுவாம். ஆனால் விரோதிஞானத்தினால் ஆவரண ஏதுவாகிய அஞ்ஞான அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை; விக்ஷேப ஏதுவாகிய அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டா

கின்றது. விரோதிஞானத்தினால் சகல அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியைக் கூறின், தண்டப்பிரமத்தினால் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்திஸ்தலத்தில் உபாதான ஏதுவின்மையால் தண்டப்பிரமத்தின் அசம்பவமே உண்டாகும். விக்ஷேபஅம்சமும் யாவும் நிவிருத்தியாயின், தண்டமும் விக்ஷேபவடிவமாம்; அதன் உபலம்பம் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் இவ்வாறு அங்கீகரித்தல் உசிதமாம்:—ஒரு அஞ்ஞானத்தில் அநந்த விக்ஷேபங்களுக்கு ஏதுவாகிய அநந்த சக்திகளிருக்கின்றன. விரோதிஞானத்தினால் ஒரு விக்ஷேபத்திற்கேதுவான சக்தியின் நாச முண்டாகின்றது. வேறு விக்ஷேபத்திற்கேதுவாகிய சக்தி இருக்கின்றது. ஆதலால் காலாந்தரத்தில் அதே அதிஷ்டானத்தில் மீண்டும் அத்தியாச முண்டாகின்றது. இதனாற்றான் அதீதசொப்பனத்திற்கு ஜாக்கிரபோதத்தினால் பாதமுண்டாகியும், ஆகாமி (இனிவரும்) சொப்பனவடிவ விக்ஷேபத்திற்கேதுவாகிய சக்தி அவசேஷமாயிருத்தலால், வேறுதினத்தில் சொப்பனாத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது.

௨௪௯. முற்கூறிய சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானவாதத்திலும் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்திற்கே அதிஷ்டானத்தன்மை சம்பவித்தல்.

ஆனால் முற்கூறிய சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை வாதத்திலும் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனமே அதிஷ்டானமாகச் சம்பவிக்கின்றது. பாகியதேசத்திருப்பதனை அதிஷ்டானமெனக் கொள்ளின், கட முதலியவற்றினைப் போல ஒவ்வொரு சொப்பனத்தின் பிரதீதி எல்லோருக்கும் உண்டாதல்வேண்டும். கடமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மையிலும் சர்ப்பம் ரஜதமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மையிலும் எங்ஙனம் இந்திரிய வியாபாரத்தின் அபேக்ஷை இருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையிலும் இந்திரிய வியாபாரத்தின் அபேக்ஷையும் வேண்டும். சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்தில் சொப்பனத்தின் அத்தியாசத்தை அங்கீகரிக்கின். பிரமாதாவோடுசம்பந்தியாயிருக்கவின் [illegible]

போல இந்திரிய வியாபாரமின்றியே அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் அகங்காராவச்சின்ன அல்லது அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனமே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் பிரமாண மூடையனவாம்.

உசஎ. சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையின் யோக்கியதை.

அகங்கார அநவச்சின்னத்தைக் கூறின் அதனிடத்தும் இரண்டு பேதமுண்டு. அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனம் அல்லது அவித்தையிற் பிம்ப ஈசுவரசேதனம் என்னும் இரண்டும் அகங்கார அநவச்சினனமாம். இரண்டும் வியாபகமாயிருத்தலின் சரீரத்தின் உள்ளிருப்பனவாம். ஏனெனின் சேதனத்தில் பிம்பப் பிரதிபிம்பபேதம் சுவபாவிகமாயின், விருத்ததர்மாசிரயத்தன்மை உள்ளிருப்பதாகிய ஒருசேதனத்தில் சம்பவியாது. அந்தப்பிம்பப் பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஈசுவர ஜீவத்தன்மைகள் உபாதியானுகியனவாம். ஒரேசேதனத்தில் அஞ்ஞானசம்பந்தத்தால் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைகள் கற்பிதமாம். ஆதலால் சரீரத்திருக்கும் ஒரு சேதனத்திலேயே இருவகை வியவகாரம் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்திலேயே சொப்பனத்தியாசத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையினது அவச்சேதகமாக அந்தக்கரணத்தை அங்கீகரிக்கின், அகங்காரவச்சின்னத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மை சித்திக்கின்றது. அந்தச் சேதனத்திலேயே சொப்பனத்தினது அதிஷ்டானத் தன்மையின் அவச்சேதகம் அந்தக்கரணமெனக் கொள்ளாவிடின், அகங்கார அநவச்சின்னத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மை சித்திக்கின்றது. ஒரேதேவதத்தனிடத்துப் புத்திரதிருஷ்டியினால் சொல்லக்கருதின் பிதாவென்பர். தேவதத்தனது ஜனகன்திருஷ்டியாற் சொல்லக்கருதின் புத்திரனென்பர். கருத்தின்பேதத்தால் ஒரு தேவதததனிடததில் பிதாத்தன்மை புத்திரத்தன்மை வடிவ விருத்ததர்மங்களின் வியவகாரத்தைப்போல, சரீரத்துள்ளிருக்கும் ஒருசேதனத்தில் அவச்சின்னத்தன்மை அநவச்சின்னத்தன்மை பிம்பத்தன்மைப் பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ விருத்ததர்மங்களின் வியவகாரம் சம்பவியாமையில்லை. இவ்வாற்றால் அவித்தையிற் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்

திலேனும் பிம்பவடிவ ஈசுவரசேதனத்திலேனும் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையை அங்கீகரித்து, அகங்கார அநவச்சின்னத்தில் சொப்பனத்தியாசம் அங்கீகரிக்கினும், சரீரதேசத்திருக்கும் ஆந்தரசேதனமாகிய இடத்திலேயே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை உசிதமாம்.

உசுஅ. வெளியும் உள்ளும் சாதாரணமான தேசத்திருக்கும் சேதனத்தில் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையைக் கூறுதலில் கௌடபாதர் பாஷியகாரர் முதலியோரது வசனத்திற்கு விரோதமுளதாதல்.

வெளியும் உள்ளும் சாதாரணமான தேசத்திருப்பதில் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையைக் கூறின், கௌடபாதாசாரியர் பாஷியகாரர் முதலியோரது வசனத்திற்கு விரோதமுண்டாகும். ஏனெனின் மாண்டூக்கியகாரிகையின் வைதத்தியப் பிரகரணத்தில் கௌடபாதாசாரியர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:— சொப்பனத்தின் யானை மலை முதலியவற்றின் உற்பத்திக்குரிய தேசகாலங்களில்லாதிருத்தலின் சொப்பனத்தின் பதார்த்தம் மித்தையாம். இவ்வாறு கௌடபாதாசாரியரது வாக்கியத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷியகாரர் முதலியோர் இது கூறியிருக்கின்றனர். க்ஷணம் கடிகை முதலியகாலத்திலும் சூக்ஷ்ம நாடியாகிய தேசத்திலும் வியாவகாரிக யானை முதலியவற்றின் உற்பத்தி சம்பவியாது. ஆதலால் சொப்பனபதார்த்தம் மித்தையாம். இவ்வாற்றால் சரீரத்தின் உள்ளிடத்தில் சொப்பனத்தின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சாதாரண சேதனத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், சூக்ஷ்மதேசத்தில் உற்பத்தி கூறுதல் அசங்கதமாகும். ஆதலால் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தில் சொப்பனத்தியாச மிருக்கின்றது.

உசுகூ. அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனம் அவித்தையில் பிரதிபிம்பமும் பிம்பமுமாகிய இரண்டுமாம். அவற்றில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையின் சம்பவம்.

அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனம் அவித்தியாப் பிரதிபிம்பமும் பிம்பமுமாகிய இரண்டுமாம். மதபேதத்தால் இரண்டற்கும்

சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை யிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் அவித்தையில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையைக் கூறுதலே நலமுடையதாம். ஏனெனின் அபரோக்ஷ அதிஷ்டானத்தில் அபரோக்ஷ அத்தியாச முண்டாகின்றது. சுத்தப் பிரஹ்மத்தினைப்போல ஈசுவர சேதனத்தின் ஞானம் கேவலம சாஸ்திரத்தினாலுண்டாகின்றது. ஈசுவரசேதனத்தைச் சொப்பனாத்தியாசத்தின் அதிஷ்டானமெனக் கொள்ளின், சாஸ்திரவடிவப்பிரமாணமின்மையால் அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின்றி, அத்தியாசத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையின் அசம்பவமுண்டாகும். அவித்தையில் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனமாகிய அகங்காராவச்சின்னமோ அகமெனும் வடிவ விருத்திக்குக் கோசரமாகின்றது. அகங்காராநவச்சின்ன அவித்தையில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனமும் அகமென்னும்வடிவ விருத்திக்குக்கோசரமோ அன்று. ஆனால் ஜீவசேதனம் ஆவரிக்கப்பட்டதன்று. ஆதலால் தானே அபரோக்ஷமாதலில் அபரோக்ஷ அத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது.

௨௫௦. முற்கூறியபக்ஷத்தில் சம்க்ஷேபசாரீரகத்திற் கூறிய அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் பொருட்டு அதிஷ்டானத்தின் மூவித அபரோக்ஷத்தன்மை.

சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின்பொருட்டு, அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை மூன்றுவிதமாகச் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் உபயோகியான இரஜ்ஜு சுத்திமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மை இந்திரியத்தா லுண்டாகின்றது. ஆகாயத்தில் கருமை முதலிய அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் உபயோகியான ஆகாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை மனதினா லுண்டாகின்றது. சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் உபயோகியான அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை சுபாவசித்தமாம். இவ்வாற்றால் சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் சர்வஞ்ஞாத்மமுனியானவர் தானே அபரோக்ஷமாதலில் சொப்பனாத்தியாசத்தைக் கூறி யிருக்கின்றனர். ஆதலால் ஜீவசேதனமே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாம்.

௨௩௧. முற்கூறிய பக்ஷத்தில் சங்கையின் சமாதான பூர்வகமான ஜீவசேதன வடிவ அதிஷ்டானத்தின் சொரூபப் பிரகாசத்தினால் சொப்பனத்தின் பிரகாசம்.

ஜீவசேதனத்திற்கு ஆவரிக்கப்பட்டதாயிருத்தலின் தானாகப் பிரகாசிக்கும் சுபாவத்தை அங்கீகரிக்கின், அவித்தை வியாபகமாயிருத்தலின் அதனிடத்துப் பிரதிபிம்ப வடிவ ஜீவசேதனமும் வியாபகமாம். அதற்குக் கடமுதலியவற்றோடு எப்போதும் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் நேத்திர முதலியவற்றால் தோன்றிய விருத்தியின் அபேக்ஷையின்றியே கடமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மை யுண்டாதல் வேண்டும். ஜீவசேதனத்தோடு சம்பந்தமுடையதின் அபரோக்ஷத் தன்மையிலும் விருத்தியின் அபேக்ஷையை அங்கீகரிக்கின், தானே அபரோக்ஷமாகும் ஜீவசேதனத்தினால் சொப்பனாத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையைக் கூறியது அசங்கதமாகும். அங்ஙனமாயினும் சொப்பனாத்தியாசத்திற்கு ஜீவசேதனம் அதிஷ்டானமாம். கடமுதலியவற்றிற்கு அதிஷ்டானம் ஜீவசேதனமன்று; ஆனால் பிரஹ்மசேதனமாம். ஆதலால் சொப்பன பதார்த்தங்களுக்கோ தம் அதிஷ்டானமாகிய ஜீவசேனத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்தமிருக்கின்றது. கடமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மசேதனமாயிருத்தலின், அவற்றின் தாதான்மிய சம்பந்தம் பிரஹ்மசேதனத்தோ டிருக்கின்றது; ஜீவசேதனத்தோடில்லை. நேத்திர முதலியவற்றால் தோன்றிய விருத்திவாயிலாக ஜீவசேதனத்திற்குக் கடமுதலியவற்றோடு சம்பந்தமுண்டாகின்றது. விருத்திக்கு முந்தியகாலத்தில் உள்ள கடாதிகளின் சம்பந்தம் யாதோ, அது அபரோக்ஷத்தன்மையினைச் சம்பாதிப்பதன்று. ஆதலால் கடமுதலியவற்றோடு ஜீவசேதனத்தின் விலக்ஷண சம்பந்தத்திற் கேதுவாகிய விருத்தியின் அபேக்ஷையினால் அபரோக்ஷத்தன்மை உண்டாகின்றது. சொப்பனாத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மையுடைய சம்பந்தத்தால் ஜீவசேதனத்தினது என்றும் சம்பந்தமுள்ளனவாகிய பதார்த்தங்களின் பிரகாசம் விருத்தியின்றியே உண்டாகின்றது. இவ்வாறு பிரகாசாத்ம ஸ்ரீசரணரென்னும் ஆசாரியர் கூறியிருக்கின்றனர். மதபேதத்தால் விருத்தியின் பிரயோஜனத்தை மேற்கூறுவாம். இவ்வாற்றால் அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனம் சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானமாம். அதனது

சொரூபப் பிர்காசத்தினுல் சொப்பனத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது.

உ௫உ. அத்வைத தீபிகையில் நிருசிம்ஹாசிரம ஆசாரியர் கூறிய ஆகாசகோசர சாக்ஷுஷ விருத்தியை நிரூபித்தலோடு சம்க்ஷேப சாரீரகத்திற்கூறிய ஆகாசகோசர மானசவிருத்தியின் அபிப்பிராயம்.

ஆனுல் இப்பிரசங்கத்தில் ஆகாசகோசர மானசவிருத்தி சொல்லப்பட்ட ஆண்டுநிருசிம்ஹாசிரமாசாரியர் அத்வைததீபிகையில் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—உருவமின்றிய ஆகாசகோசர சாக்ஷுஷவிருத்தி சம்பவியாதாயினும், ஆகாயத்திற் பரவிய பிரகாச வடிவமுடையதாயிருத்தலின், பிரகாசவடிவ சாக்ஷுஷவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆலோகாவச்சின்ன சேதனத்திற்கு எங்ஙனம் விருத்திவாயிலாகப் பிரமாதாவோடு அபேதமுண்டாகின்றதோ,' அங்ஙனமே ஆலோகதேசத்திருக்கும் ஆகாசாவச்சின்ன சேதனத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றுல் ஆலோகவடிவ சாக்ஷுஷவிருத்திக்கு விஷயமாயிருத்தலின், ஆகாயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையும் நேத்திர ஜந்நியமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் மானஸ அபரோக்ஷத்தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—ஆகாயமோ உருவமின்றியதாம். ஆதலால் ஆகாயவடிவ விருத்தியோ சம்பவியாது. அந்நியவடிவ விருத்தியினுல் சமானதேசத்திருக்கும் அந்நியத்தின் பிரத்தியக்ஷ மங்கீகரிக்கின், கடத்தின் உருவ வடிவ விருத்தியினுல் கடத்தின் நெடுமை குறுமைப் பரிமாணங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாதல் வேண்டும். ஆலோக வடிவ விருத்தியினுல் ஆலோக தேசத்திருக்கும் வாயுவின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஆலோகவடிவ சாக்ஷுஷ விருத்தியினுல் ஆகாயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவியாமையால் மானஸ அபரோக்ஷத்தன்மையே சம்பவிக்கின்றது.

அங்கீகரித்தலோடு அத்வைததீபிகையிற் கூறிய தன்மை நலமுடையதெனல்.

சூக்ஷ்மமாக விசாரிக்கின் அத்வைததீபிகையின்படி அங்நிய வடிவ விருத்தியினால் அங்நியத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை அப்பி ரசித்தமாம். அதன் அங்கீகாரம் தோஷமாம். அங்ஙனமாயினும், பிரயோஜன வலியால் சிலவிடத்து அங்நியாகார விருத்தியினால் அங் நியத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய தோஷ த்தின் பரிகாரமுண்டாகின்றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி பா கிய பதார்த்தத்தில் அந்தக்கரண கோசரத்தன்மை அப்பிரசித்த மாம். அதனை அங்கீகரித்தல் தோஷமாம். பிரயோஜன வலியால் அங்நியாகார நேத்திரத்தினது விருத்தியுடன் கூடிய அந்தக் கரண விருத்தியின் கோசரத்தன்மை பாகியபதார்த்தங்களில் அங் கீகரிக்கின், கேவல அந்தக்கரணத்திற்குப் பாகியபதார்த்தத்தைக் கோசரிக்குந் தன்மையில்லை யென்னும் நியமத்தின் பங்கவடிவ தோஷமில்லை. இவ்வாற்றால் இருவகை எழுத்தும் சம்பவிக்கின் றது. அங்ஙனமாயினும் அத்வைததீபிகையின் கிரமமே நலமுடை யதாம். ஏனெனின் ஆலோகவடிவ விருத்திக்கு சககாரித்தன்மை வடிவ காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்து, அந்தக்கரணத்தில் பாகி யபதார்த்த கோசர சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மை அதிகமா யங்கீகரிக்கவேண்டியதாகின்றது. அத்வைததீபிகையின்படி அந் தக்கரணத்திற்குப் பாகிய சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மை அங்கீகரிக்க வேண்டியதில்லை. ஆதலால் இலாகவமாம். நேத் திரத்திற்குச் சககாரித்தன்மை அங்கீகரியாது கேவல அந்தக்கர ணத்தினை ஆகாயப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகக் கொள்ளின், மூடிய கண்களுக்கும் ஆகாயத்தில் மானஸப் பிரத்தியக்ஷ முண் டாதல்வேண்டும். அந்தக்கரணத்திற்கு ஞானத்தின் உபாதானத் தன்மை யிருத்தலால் காரணத்தன்மை கூறுதல் முற்றும் அயுக்த மாம். ஆதலால் சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் ஆகாயத்தின் பிரத்தியக்ஷ த்திற்கு மானஸத்தன்மையைக் கூறுதல் பிரௌடிவாதமாம். இவ்வாற்றால் அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மைக்கு ஏதுவா கிய அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை இந்திரியத்தினால் அல்லது சொரூபப்பிரகாசத்தினால்உண்டாகின்றதென்றிவ்வளவே கூறுதல் உசிதமாம். இவ்வாற்றால் மதபேதத்தினால் சொப்பனத்

தின் உபாதானம் அவஸ்தாஞ்ஞானம் அல்லது மூலாஞ்ஞான மாம்.

உ௱ச. இராஜ்ஜு சர்ப்பமுதலியவற்றிற்கு எல்லா மதங்களிலும் தூலாஞ்ஞானமே உபாதானமாதல்.

இராஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றிற்கோ சகலமதங்களிலும் அவஸ்தாஞ்ஞானமே உபாதானகாரணமாம். இராஜ்ஜு முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அவற்றின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இராஜ்ஜுவின் ஞானத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகச் சர்ப்பத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒருமுறை யறியப்பட்ட இராஜ்ஜுவில் காலாந்தரத்தில் உபாதானத்தின் அபாவத்தால் சர்ப்பப்பிரமம் உண்டாகலாகாது என்னும் சங்கைக்குச் சமாதானத்தை விருத்தியின் பிரயோஜன நிரூபணத்திற் கூறுவாம்.

உ௱ரு. சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகிய ஆத்மாவின் சுயம்பிரகாசத்தன்மையில் பிரமாண வடிவமாயுள்ள பிரகதாரணிய சுருதியின் அபிப்பிராயம்.

சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்திற்குத் தானே அபரோக்ஷமாதற்றன்மையினால் சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சுயஞ்சோதிப் பிராஹ்மண வாக்கியத்திலும் "அத்ராயம் புருஷ: ஸ்வயம் ஜ்யோதிர்பவதி இங்கு இப் புருஷன் சுயஞ்சோதியாகின்றான்" என்பதாகச் சொப்பனத்தின் பிரசங்கத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—மூன்றவஸ்தைகளிலும் ஆத்மா சுயம்பிரகாசமாயிருக்கினும், தனது பிரகாசத்தில் அந்நியப்பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையின்றியதாய் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பது யாதோ அதனைச் சுயம்பிரகாசமென்பர். ஜாக்கிராவஸ்தையில் ஸூரியன் முதலியவற்றையும் நேத்திர முதலியவற்றையும் பிரகாசிப்பிப்பதாய், அந்நியப்பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையின்றிய தன்மை அவ்வாத்மாவினிடத்து நிச்சயிக்கப்படுகிறதில்லை. ஸ்தூல தரிசிக்குச் சுழுத்தியில் ஒரு ஞானமும் தோற்றுகிறதில்லை. இதனாற்றான் சுழுத்தியில் ஞான சாமானியத்தின் அபாவத்தை நையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆத

னால் ஆத்மப்பிரகாசத்தின் நிச்சயம் சுழுத்தியில் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வபிப்பிராயத்தினால் சுருதியானது சொப்பனவஸ்தையில் ஆத்மாவைச் சுவயம்பிரகாசமென்று கூறியிருக்கின்றது.

உ௫௬. சொப்பனத்தில் இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் ஞானசாதனமாகாமையைக்கூறி, தானே அபரோக்ஷமாம் ஆத்மாவினால் சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையைக் கூறுதல்.

சொப்பனவஸ்தையிலும் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களின் சஞ்சாரமுண்டாயின், சொப்பனத்திலும் ஆத்மாவுக்கு வேறு பிரகாசத்தை அபேக்ஷியாமையின்மையால் சுயம்பிரகாசத் தன்மையின் நிச்சயம் கூடாததாகும். இவ்வாற்றால்இந்திரிய வியாபாரமின்றிச் சொப்பனத்தில் ஆத்மப்பிரகாசம் இருக்கின்றது. சொப்பனத்தில் கையில் தண்டத்தைக் கொண்டு ஒட்டை எருமை முதலியவற்றினை அடிக்கின்றவனாய் நேத்திரத்தினால் மா முதலியவற்றினைப் பார்த்துக்கொண்டு திரிகிறான். கை கண் கால் முதலியவற்றின் கோள்கங்கள் அசைவின்றியனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் சொப்பனத்தில் வியாவகாரிக இந்திரியங்களின் வியாபாரமில்லை. பிராதிபாஷிக இந்திரியத்தின் அங்கீகாரமில்லை. சொப்பனத்தில் பிராதிபாஸிக இந்திரியம் உளதாயின், சொப்பனத்தில் வேறு பிரகாசமின்மையால் சுவயம்பிரகாசத்தன்மை சுருதியிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அதற்குப் பாதமுண்டாகும். விசாரசாகரத்தில் சொப்பனத்தில் இந்திரியத்தைப்பிராதிபாஸிகமென்றுகூறியிருக்கின்றோம். அது பிரௌடி வாதமாம். சொப்பனத்தில் பிராதிபாஸிக இந்திரியத்தை அங்கீகரித்தும் ஞானத்தின் சமகாலத்தில் அவற்றின் உற்பத்திஉண்டாகுதலால் ஞானத்திற்குச்சாதனமாந்தன்மை அவற்றிற்குச் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் தனது மேன்மையைப் போதித்தற்குப் பூர்வவாதியின் வார்த்தையை அங்கீகரித்துச் சமாதானமுளது. ஆதலால் சொப்பனத்தில் ஞானத்தின் சாதனம் இந்திரியமன்று. இந்திரிய வியாபாரமின்றிக் கேவல அந்தக்கரணத்திற்கு ஞானசாதனத்தன்மையின்மையாலும், தத்துவதீபிகையின் மதத்தால் அந்தக்கரணத்திற்குச் சொப்பனத்தில் யானை முதலிய வடிவ பரிணாமமுண்டாகுதலால் ஞான கருமத்திற்கு ஞான சாத

னத்தன்மை *சம்பவியாமையாலும் அந்தக்கரண வியாபாரமின்றி ஆத்மப்பிரகாச மிருக்கின்றது. ஆதலால் சுயம் அப்ரோக்ஷமான ஆத்மாவினுல் சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை உண்டாகின்றது. சொப்பனுவஸ்தையில் யானை முதலியவற்றில் சாக்ஷாத்தன்மை தோற்றுகின்றது.. அதுவும் யானைமுதலியவற்றைப்போல அத்தியஸ்தமாம். ஜாக்கிரத்திற் கட முதலியவற்றின் சாக்ஷாத்தன்மை வியாவகாரிகமாம்; இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றின் சாக்ஷாத்தன்மை அத்தியஸ்தமாகுதலால் பிராதிபாஸிகமாம்.

௨௱௭—௨௱௯. திருஷ்டி சிருஷ்டி, சிருஷ்டி திருஷ்டி வாதங்களின் பேதம்.

௨௱௭. திருஷ்டி சிருஷ்டி வாதத்தில் சகல அநாத்மாக்களின் ஞாதசத்தை (சாக்ஷிபாஸியத்தன்மை) யைக்கூறி திருஷ்டி சிருஷ்டி பதத்திற்கு இரண்டுபொருள் கூறுதல்.

திருஷ்டிசிருஷ்டி வாதத்திலோ எந்த அநாத்ம பதார்த்தத்திற்கும் அஞ்ஞாதசத்தையில்லை. ஆனுல் ஞாதசத்தையுண்டு. ஆதலால் இரஜ்ஜு சர்ப்பத்தைப்போலச் சகல அநாத்ம வஸ்துக்களும் சாக்ஷிபாஸியமாம். அவற்றில் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அது அத்தியஸ்தமாம். திருஷ்டிசிருஷ்டிவாதத்தில் இரண்டுபேதமுண்டு. சித்தாந்தமுக்தாவலிமுதலிய கிரந்தங்களில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:—திருஷ்டி அதாவது ஞானசொரூபமே சிருஷ்டியாம்; ஞானத்திற்கு வேருகச்சிருஷ்டியில்லை. * ஆகரநூல்களில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— திருஷ்டி சிருஷ்டியாவது ஞான சமயத்தில் அநாத்ம பதார்த்தத்தின் சிருஷ்டியுளது; ஞானத்திற்குமுன் அநாத்மபதார்த்த மிருப்பதில்லை என்பதாம். ஆதலால் சகல திருசியங்களுக்கும் ஞாதசத்தை யிருக்கின்றது; அஞ்ஞாதசத்தை யில்லை. இவ்வாறு இருவகைத் திருஷ்டி சிருஷ்டிவாதமுண்டு. சகல அத்வைதசாஸ்திரங்களுக்கும் இதுவே அபிப்பிராயமாம்.

---

* உபநிஷத்பாஷியம் கீதாபாஷிய சூத்திரபாஷியங்களும், அவற்றின் வியாக்கியானங்களும் பிரமேயகிரந்தமென்றும், பரமதகண்டநமும் ஸ்வமதஸ்தாபனமும் செய்யும் கண்டநம், சித்சுகி, அத்வைதசித்தி, கௌடப் பிரஹ்மாநந்திய முதலியன ஆகரகிரந்தமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

(வியாவகாரிக் பக்ஷ) த்தைக் கூறுதல்.

சில நூலாசிரியர் ஸ்தூலப்பார்வையுடைய புருஷர்களை அநுசரித்துச் சிருஷ்டிதிருஷ்டி வாதத்தை அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். முதலில் சிருஷ்டி உண்டாகின்றது. பிந்தியகாலத்திற் பிரமாணத்தின் சம்பந்தத்தினால் திருஷ்டி உண்டாகின்றது. சிருஷ்டிக்குப் பின் திருஷ்டி உண்டாகின்ற தென்பது சிருஷ்டிதிருஷ்டி என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இந்தப்பக்ஷத்தில் அநாத்ம பதார்த்தததிற்கும் அஞ்ஞாதசத்தை யுண்டு. அநாத்ம கட முதலியவற்றிற்கு இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றின் விலக்ஷண வியாவகாரிக சத்தையுண்டு. திருஷ்டிசிருஷ்டிவாதத்தில் எந்த அநாத்மவஸ்துவும் பிரமாணத்திற்கு விஷயமன்று. ஆனால் பிரஹ்மமே வேதாந்த வடிவ சப்தப்பிரமாணத்திற்கு விஷயமாம். அசேதன பதார்த்தங்கள் முழுவதும் சாக்ஷிபாஸ்யமாம். அவற்றில் சாக்ஷாத்தன்மைமுதலிய உணர்ச்சி பிரமவடிவமாம். பிரமாணப் பிரமேயவிபாகமும் சொப்பனத்தைப்போல அத்தியஸ்தமாம். சிருஷ்டிதிருஷ்டி வாதத்தில் அநாதமபதார்த்தமாகிய கட முதலியன பிரமாணத்திற்கு விஷயமாம். அங்ஙனமே குருசாஸ்திரமுதலியனவும் வியாவகாரிகமாம்; சுத்தி ரஜத முதலியவற்றின் விலக்ஷணமாம். வியாவகாரிக ரஜத முதலிய பதார்த்தங்களால் கடக முதலிய வடிவப் பிரயோஜனசித்தி உண்டாகின்றது. பிராதிபாஸிகத்தினால் பிரயோஜனசித்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமாயினும் அதிஷ்டான ஞானத்தினால் நிவிருத்தி இரண்டற்கும் சமானமா யுண்டாகின்றது. சத்தசத்து விலக்ஷணத்தன்மை வடிவ அநிர்வசநீயத்தன்மையும் இரண்டிடத்தும் சமானமாம். அங்ஙனமே சுவ அதிகரணத்தில் முக்காலத்தைய அபாவமும் இரண்டற்கும் சமானமாம். ஆதலால் பிராதிபாஸிகத்தினைப்போல வியாவகாரிக பதார்த்தமும் மித்தையாம். ஆதலால் சிருஷ்டிதிருஷ்டி வாதத்திலும் அத்வைதத்திற்கு ஹானியில்லை.

உ௫௯—உ௬௬. மித்தியாப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத் தன்மையின் சங்கை சமாதானம்.

உ௫௯. முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களிலும் மித்தியா பதார்த்தங்களின் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மத்தில் துவைதவாதிகளின் ஆக்ஷேபம்.

இப்பிரசங்கத்தில் இதுசங்கை யாம். திருஷ்டி சிருஷ்டிவாதத்திலும், அங்ஙனமே சிருஷ்டி திருஷ்டிவாதத்திலும் சகல அநாத்

பாக்களும் மித்தையாமென்பதில் விவாதமில்லை. ஆனால் மித்தியா பதார்த்தங்களில் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மமிருக்கின்றது. அதில் துவைதவாதி இவ்வாக்ஷேபம் செய்கின்றார்:—பிரபஞ்சத்தில் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மம், சத்தியமா? அல்லது மித்தையா? சத்தியமெனின் சேதனத்துக்கு வேறான அநாத்ம தர்மங்களுக்குச் சத்தியத்தன்மை உண்டாகுதலால் அத்வைதத்திற்கு ஹானியுண்டாகும். மித்தியாத்தன்மையை மித்தையெனக் கூறினும், அத்வைதத்திற்கு ஹானியுண்டாகும். அது வருமாறு:—மித்தியா பதார்த்தத்திற்குத் தனது விரோதியாகிய பதார்த்தங்களின் பிரதிக்ஷேபகத் (திரஸ்கரிக்குந்) தன்மை யிருத்தலால் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா வடிவ மித்தியாத்தன்மையோடு அதன்சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேபம் (மறுப்பு) உண்டாகாது. எங்ஙனம்: ஒரே பிரஹ்மத்தில் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைத் தர்மங்களிருக்கின்றன. மித்தியாவடிவ சப்பிரபஞ்சத்தன்மைத் தர்மத்தோடு நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேப (விரோத) முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையென்னும் இரண்டு தர்மமுடையது பிரஹ்மமாம். கற்பிதம் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை; பாரமார்த்திகம் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையாம். அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்திற் சற்பிதம் மித்தியாத்தன்மையும் பாரமார்த்திகம் சத்தியத்தன்மையுமாம். இவ்வாற்றால் பிரபஞ்சத்தின் பாரமார்த்திக சத்தியத்தன்மைத் தர்மத்தின் சத்பாவத்தினால் அத்வைதத்திற்கு ஹானியுண்டாகும்.

௨௬௦. முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு அத்வைத தீபிகையிற்கூறிய சமாதானம்.

இவ்வாக்ஷேபத்திற்கு அத்வைததீபிகையில் இச்சமாதானம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—"இருக்கின்றது குடம்" என்பதாகக் குட முதலியவற்றில் சத்தியத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அதிஷ்டானத்துள்ள சத்தியத்தன்மையின் விளக்கம் கட முதலியவற்றிலுண்டாகின்றது. அல்லது அதிஷ்டானத்திலுள்ள சத்தியத் தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றில் உற்பத்தியாகின்றது. கடமுதலியவற்றில் சதசத்விலக்ஷணத்தன்மை வடிவ மித்தியாத்தன்மைத் தர்மம் சுருதி சித்தமாம். சத் விலக்ஷணத்தில் மித்தியாத்தன்மை யிருத்தலால் மித்தியாத் தன்மைக்குச்

சத்தியத்தன்மையோடு விரோதமுண்டு. ஆனால் கட முதலிய வற்றில் தனது சத்தியத்தன்மையில்லை. அதற்கு மித்தியாத்த ன்மையோடு பிரதி க்ஷேபம் உண்டாகின்றது. துவைத வாதியான வர், மித்தியாத்துவ தர்மத்திற்குச் சத்தியத்தன்மையை அங்கீகரித்த லின்றி மித்தியாவடிவ மித்தியாத்தன்மையோடு பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேபம் சம்பவிக்கிறதில்லை, மித்தியா வடிவ தர்மத்தினோடும் தனது விரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதி க்ஷேபத்தைக் கூறின், மித்தியாவடிவ சப்பிரபஞ்சத்தன்மையோடு பிரஹ்மத்தின் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மைக்கும் பிரதிக்ஷேப முண்டா தல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். அது பொருந்தாது. ஏனெ னின் இது நியமமாம்:—பிரமாண சித்த ஒரு தர்மத்தோடு சுவச மான சத்தையுடைய தர்மியின் சுவவிரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. யாண்டுத் தர்மியின் விஷமசத்தை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதன் விரோதி தர்மத்திற்குப் பிரதி க்ஷேபம் முண்டாகிறதில்லை. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை வியாவகாரிகமாம்; பிரஹ்மமும் பாரமார்த்திகமாம். ஆதலால் சப் பிரபஞ்சத்தன்மையின் சமான சத்தையுடைய தர்மி பிரஹ்மம ன்று. அதன் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைக்குச் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை யோடு பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத் தில் மித்தியாத்தன்மையும் வியாவகாரிகமாம். ஏனெனின் ஆகந் துக தோஷமின்றிய கேவல அவித்தியாஜந்நியம் பிரபஞ்சமும் மித்தியாத்தன்மையுமாம். ஆதலால் இரண்டும் வியாவகாரிகமா யிருத்தலின் மித்தியாத்தன்மையின் சமானசத்தையுடையது பிரப ஞ்சமாம். அதன் சத்தியத் தன்மைக்கு மித்தியாத் தன்மையோடு பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. சத்திய தர்மத்தினாலேயே விரோதி தர்மத்திற்குப் பிரதிக்ஷேபம் அங்கீகரிக்கின், "இரஜதமிருக்கின்ற" தென்பதாகச் சுத்திரஜதத்தில் சத்தியத்தன்மையின் பிரதீதி உண் டாகியதற்கு இரஜதத்தின் மித்தியாத்தன்மையோடு பிரதிக்ஷே பம் உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் கற்பித இரஜதத்தில் மித்தியாத் தன்மைத் தர்மமும் கற்பிதம்; சத்தியமன்று. ஆதலால் விரோதி தர்மத்தின் பிரதிக்ஷேபத்தில் பிரதிக்ஷேபக தர்மத்தின் சத்தியத் தன்மை அபேக்ஷிக்கப்பட்டதன்று; ஆனால் எந்தத் தர்மியின் தர் மம் விரோதி யாகின்றதோ, அந்தத் தர்மி பிரதிக்ஷேபக தர்மத் தின் சமான சத்தையுடைய தாதல்வேண்டும். ஆதலால் பிரஹ்மத்

தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையோடு நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபத்தின் ஆபத்தியில்லை. பிரபஞ்சத்தின் வியாவகாரிக மித்தியாத்தன்மையினுல் சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேபம் சம்பவிக்கின்றது.

உகூக. மித்தியாப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மத்தில் வேறுவகையால் துவைதவாதிகளின் ஆக்ஷேபம்.

துவைதவாதி வேறுவகையாக ஆக்ஷேபஞ் செய்கின்றூர். அது வருமாறு:—பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைத்தர்மத்தினை மித்தையெனக் கொள்ளினும் பிரபஞ்சத்தின் பாரமார்த்திக சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் சமான சத்தையுடைய தர்மங்களுக்கு விரோத முண்டாகின்றது. விஷமசத்தையுடைய பதார்த்தங்களுக்கு விரோத முண்டாகிறதில்லை. விஷமசத்தையுடைய பதார்த்தங்களுக்கு விரோத முண்டாயின், சுத்தியிற் பிராதிபாஸிக ரஜத தாதான்மியத்தினுல் வியாவகாரிக ரஜதபேதத்திற்குப் பிரதிக்ஷேபம உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்றுல் பிரபஞ்சத்தின் வியாவகாரிக மித்தியாத் தன்மையினுல் பாரமார்த்திக சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் சம்பவியாமையால் பிரபஞ்சம் சத்தியமாம். இதனுல் அத்வைதத்தின் அசம்பவ மிருக்கின்றது.

உகூஉ. முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு முற்கூறிய சமாதானமே பொருந்துமாறு.

இச்சங்கைக்கும் முற்கூறியதே சமாதானமாம். ஏனெனின் முற்கூறியபடி சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றின் மித்தியாத்தன்மையினுல் அவற்றின் சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாகலாகாது. ஆதலால் பிரமாணத்தினுல் நிச்சயிக்கப்பட்ட தர்மத்தினுல் விரோதி தர்மத்தின் பிரதிக்ஷேபகத்தன்மையில் பிரமாணத்தினுல் நிச்சயிக்கப்படுந்தன்மைப் பிரயோஜகமுண்டு. இரஜதத்தின் மித்தியாத்தன்மை பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். அதற்கு விரோதியான சத்தியத்தன்மையைப் பிரதிக்ஷேப மென்பர். அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையும் சுருதி முதலிய பிரமாணங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். அதனுல் பிரபஞ்ச சத்தியத்